

APRIL
1985

misli

THOUGHTS — LETO 34

MORAM se najprej opravičiti, da sem spet pozen. Se ne bom izgovarjal, lahko pa mi verjamete, da bi sam najbolj želel priti že enkrat na začetek meseca in tam tudi ostati. Kdaj bo za urednika ta srečni mesec, ne vem. Še prerokovati bi si ne upal. Upam pa še vedno, da enkrat bo — četudi je v mojih razmerah skoraj upanje proti upanju...

V marcu se je za vse registrirane tiskovine spet dvignila poština. V primerjavo: za prvo izdajo MISLI v tem letu sem plačal 367.38 dolarjev poštine, za drugo (april) po novi tarifi pa 421.30. Letalske pošiljke so poskočile za Evropo od 2.20 dol. na 2.35, za ZDA in Kanado pa od 1.85 na 1.95 dol. To je kruta realnost, ki ji ne moremo ubežati. Tudi tisk je to leto že dražji in predno bo leto končano, nam bo povedano spet kaj "veselega"...

Sem rekel, da ne bom jamral, pa me je zaneslo. Malo lažje se počutim, ko se izpraznim. Da pa ne boste mislili, da me je sama črnoglednost, si na strani 85 oglejte prvi dar v Bernardov tiskovni sklad! Juhu! Kako veselo se smeje nepričakovano darilo preprostega naročnika, ki nima nič preveč, ljubi pa slovensko pisano besedo in se zaveda, kaj nam pomeni. Bog naj mu stotero povrne! Enako vsem ostalim, ki poleg naročnine (le ta že dolgo ne pokrije stroškov tiska in poštine!) pošljejo tudi kaj v tiskovni sklad!

— Urednik in upravnik

Slika na platnicah: V R B A, Prešernov rojstni kraj, s cerkvico sv. Marka — "bližnji sosed" mu pravi pesnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Izdal Slovenian Research Center of America. — Cena I. dela 7.— dol., drugega 8.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO — BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) — A. L. Ceferin (ed.) — Cena 11.— dolarjev.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. — Komac - Škerlj — Cena 8.— dolarjev.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA, izdana v Argentini, 280 strani. Vezana knjiga 16.— dol., broširana 13.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III.del. — Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dolarjev.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. — Cena vsem trem delom skupaj samo 10.— dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. — Cena vezani knjigi 13.—, broširani pa 10.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.— dol.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. I) — Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosegih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. Cena 18.— dolarjev.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I.del. — Odlična študija razvoja dogodkov 1941 — 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. Cena 13.— dolarjev.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjave prič o teharskih dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. — Cena 2.— dolarja.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.—, broš. 10.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

misli

(THOUGHTS) — Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language — Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia — Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 — Tel.: (03) 861 7787 — Poštni naslov: MISLI, P.O.BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.—; izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—; letalsko s posebnim dogovorom. — Naročnina se plačuje vnaprej — Poverjenštvo MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo — Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema — Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 — Tel.: (03) 380 6110

LETO SPOMINOV

O NAŠEM LETU smo ze napisali nekaj naslovov, pa jih lahko še več. Za ves svet je "Leto mladih" po izbiri OZN, za katoličane in pravoslavne, zlasti slovanske, je "Metodovo leto" ob 1100-letnici smrti tega slovanskega apostola in sozavetnika Evrope. Slovenci praznujemo tudi "Leto poklicev". Slovenska Cerkev nas hoče s tem spomniti na naš poklic kristjana ter posebej pokazati na Bogu posvečene poklice, ki potrebujejo vzpodbude in molitev vse družine božjega ljudstva.

Slovenija v svetu se letos spominja 40-letnice množičnega begunstva v letu 1945, ki je združeno z žalostnim spominom na tisoče vrnjenih in kruto pobitih mož in fantov, na ta cvet naroda, ki je padel za svoje prepričanje že po končani vojni in revoluciji pod rododomornimi krogli lastnih bratov. Kdaj bomo tem pokojnim mogli prižgati svečko tudi na njih grobovih? Eno je gotovo: pozabiti jih ne smemo, četudi jim v domovini še po štiridesetih letih ne vrnejo ukradene časti.

Pri nas v Avstraliji praznuje to leto država Viktorija svojo 150-letnico naseljevanja. In to nas približa slovenski družini pod Južnim križem. Imamo tudi mi to leto kakšen jubilej? Seveda. Od naših društev je tokrat na vrsti brisbanska "Planinka", ki bo ob tridesetletnici ustanovitve odprla prostore na svojem zemljišču. Od verskih središč pa letos Melbourne praznuje svoj srebrni jubilej. V septembru 1960 je s prevzemom in poimenovanjem Baragovega doma v Kew začelo to, kar danes imamo in nas versko ter kulturno združuje, četudi smo cerkev seveda gradili kasneje. Srebrni jubilej praznuje tudi Slomškova šola s svojim prevažnim delom med slovenskimi otroki.

Petindvajset let ni kratka doba. Četudi se zdi, da so leta hitro minila, je le doba četrto stoletja, v katerem je bilo za našo narodno skupnost veliko storjenega. Že samo bežen pregled delovanja Baragovega doma, ki je versko in narodno reševal na stotine naših fantov, pokaže na sadove, ki so bili vredni truda. Celotni verski in kulturni razvoj središča ni brezpomembna zadeva. Brez tistih težkih začetkov, celo od nekaterih naših ljudi zapisanih neuspehu in propadu, bi danes ne imeli lastnega svetišča, dvorane, pa najbrž tudi ne Slomškovega doma in sester. Tudi bi gotovo ne pričeli z načrti za Dom počitka, ki ravno ob letošnjem srebrnem jubileju zorijo v uresničenje.

Misli, April 1985

LETNIK

34

ŠT. 4

APRIL

1985

VSEBINA:

Leto spominov — stran 65

Vate zaupam! — Metod Pirih,
novi slovenski škof — stran 66

Metodovo leto
— Franc Perko — stran 67

Bodite ponosni na to, kar ste!
— Intervju Bogdana Saksida
na 3EA — stran 68

Kaj študirati? — Aleksandra A.
Ceferin — stran 71

Podrta smreka — črtica
— N. Z. — stran 74

Adelaidski odmevi
— P. Janez — stran 77

Izpod Triglava — stran 78

Božja beseda — Jezus kliče ...
— P. Ciril — stran 80

P. Bazilij tipka ... — stran 82

Dosedanji slovenski prevodi
svetega pisma — stran 84

Pesem dveh src — roman
— Florence L. Barclay
— stran 85

Naše nabirke — stran 85

Odpusti! — pesem
— Anton Medved — stran 87

Izpod sydneyjskih stolpov
— P. Valerijan — stran 88

Z vseh vetrov — stran 90

Kotiček naših mladih
— stran 92

Križem avstralske Slovenije
— stran 93

Dajmo si duška: smeh je zastoj
— pravijo doma — stran 96

Temelj življenjske modrosti je: na pravi način postane star, kdor starost notranje sprejme.

Romano Guardini

Staranje ni tako stanje kakor naloge. Če jo rešimo, je starost vsaj tako lepa kot mladost, in smrt ni konec, ampak sad.

Anamarija Meiner

Nič na svetu ne stori človeka tako hitro starega kakor strah pred starostjo.

Ernest von Feichtersleben

Da, Dom počitka! V času pred 25-imi leti, ko je nastal Baragov dom, je bil občuten problem mladih. Kar v velikih skupinah so prihajali preko begunskih taborišč. Baragov dom jim je bil v oporo in nadomestek — četudi skromen — domačega ognjišča, ki so ga pustili za morji. Danes pa se je problem premaknil iz mladine na starost. Takratne rojake v najlepših letih so upognila leta delovnega življenja. Marsikdo bo potreboval nego in posebno skrb — zakaj bi svoja zadnja leta ne preživel v domačem okolju in v domači oskrbi? Načrti so vredni truda nas vseh. Spominom v zvezi z letošnjim letom bo tako dodan en spomin več, ko bomo praznovali tudi obletnice Doma počitka. Bog daj, da kmalu in dolgo vrsto!

Vate zaupam!

TI DVE BESEDI si je izbral za geslo svoje nadpastirske službe novoimenovani slovenski škof METOD PIRIH. Apostolski sedež je na praznik Gospodovega oznanjenja, 25. marca, objavil njegovo ime kot izbrana pomočnika koprskemu škofu Jenku s pravico nasledstva. "Glas je šel po Banjški planoti," piše o tem tednik "Družina". Veselo so zazvonili zvonovi farne cerkve v Srednjem Lokovcu, kjer je bil Metod rojen 9. maja 1936, kjer ga je občila krstna voda in kjer je leta 1963 zapel novo mašo. In šlo je od ust do ust: "Kačejev Metod je postal škof!..." Njegova mama Štefanija ni verjela, ko ji je sosed čestital. Končno so jo obile solze in za sina je začela moliti rožni ve-

nec. Najbrž je sto spominov privrelo v njene misli.

Novi škof je iz preproste družine — oče je dolga leta raznašal pošto po okraju — in številne, saj je bilo poleg staršev in starih staršev v hiši še osem otrok. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo pa v malem semenišču v Pazinu, kjer je tudi maturiral. Leta 1956 je prišel na ljubljansko bogoslovje, leta 1963 končal bogoslovne študije ter bil 29. junija posvečen v duhovnika. Imenovan je bil za kaplana v Solkanu, po prihodu škofa Jenka na Primorsko pa je postal njegov tajnik. V Rimu je opravil podiplomski študij, tam leta 1976 dosegel magisterij v teologiji in po povratku v domovino postal spiritual v ljubljanskem bogoslovnem semenišču. Lansko leto ga je škof Jenko imenoval za svojega generalnega vikarja.

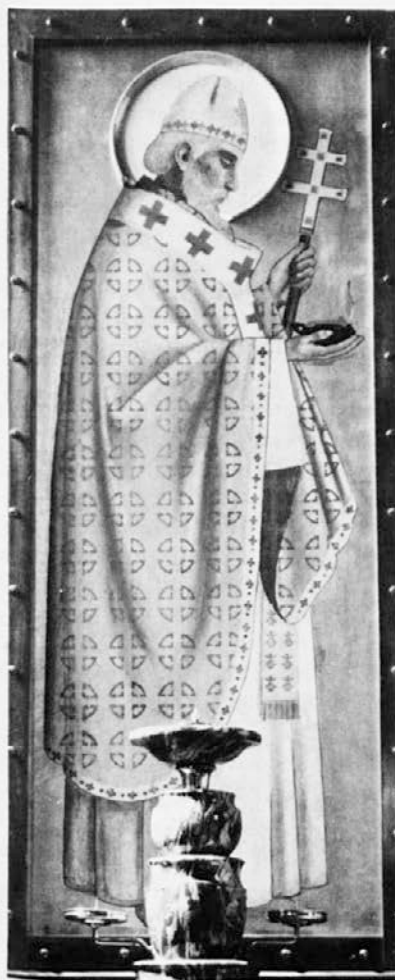
V škofa bo novi nadpastir posvečen v koprski stolnici na binkoštni ponedeljek, 27. maja. Škofje posvečevalci bodo vsi trije slovenski škofje ordinariji.

Duhovni poklic raste iz molitve! Poročilo pravi, da so v Pirihovi družini, kjer je v težkih medvojnih in po vojnih razmerah potekalo življenje osmih otrok, veliko skupno molili. Molitev jim je dajala moč, jih povezovala v toplo družino in jih ohranila v zvestobi Bogu. Kako lepo se sliši poročilo, da bodo Pirihovi očetov (žal je oče že pet let med pokojnimi) in materin prstan zlili v škofovskega za svojega Metoda. Res: če bi ne bilo blagoslovljenih poročnih prstanov, bi tudi zdaj škofovskega ne bilo treba, saj bi ga ne imel kdo nositi...

Novoizvoljenemu škofu Metodu tudi avstralski Slovenci prav iz srca čestitamo. Čestitamo pa tudi koprski škofiji in vsej Primorski, da je dobila nadpastirja iz svoje srede. Tudi mi, četudi daleč od rodne domovine, ga bomo priporočali varstvu tistega, ki je obljubil: "Jaz sem z vami vse dni do konca sveta!..."

Pa ravno za "Metodovo leto" smo Slovenci dobili novega škofa Metoda...

SVETI METOD, kot ga je za Plečnikovo bežigraske cerkev sv. Cirila in Metoda v Ljubljani upodobil prof. Leon Koporc.

LETO 1985 praznujemo kot Metodovo leto. Dne 6. aprila letos namreč poteka 1100 let od smrti svetega Metoda. O tem so že pred meseci spregovorili slovenski škofje. V svojem sporočilu med drugim pravijo: "To praznovanje je izraz naše hvalečnosti za neprecenljivi dar vere, ki je prav po zaslugi svetih bratov pognala globoke korenine, in nova spodbuda za osveščeno krščanstvo v našem svetu."

To leto nam torej nudi priložnost, da ne samo znanstveno v teoriji, temveč tudi v praksi našega verskega življenja prideta sveta Ciril in Metod v našo versko zavest, v zavest vseh Slovencev, ki iskreno iščemo Boga. Četudi živimo po vseh kontinentih, moramo vedeti, da pri koreninah svete vere pri Slovencih stoji sv. Ciril in Metod. Pri tem svetem pionirskem

delu v preteklosti moramo poudariti tudi vlogo njihovih učencev, zlasti kneza Koclja. Ako ne bi bili zgodovinski premiki tako neusmiljeni, bi ta mož nedvomno tudi užival čast oltarja.

PRI KORENINAH SLOVENSKEGA KRŠČANSTVA

Res je, da smo Slovenci ohranili še dosti hvalečnosti svetima bratoma in njunim učencem. Sv. Ciril in Metod sta glavna zavetnika ljubljanske nadškofije in drugotna zavetnika mariborske škofije. V letu 1980 ju je Janez Pavel II. razglasil za sozavetnika Evrope in ju tako pridružil prejšnjemu zavetniku sv. Benediktu. Škof Šlomšek je v varstvo sv. Cirila in Metoda izročil bratovščino, ki naj bi z molitvijo pospeševala edinost med vzhodnimi in zahodnimi kristjani. Danes imamo na slovenski zemlji že nekaj cerkva, posvečenih njima na čast.

METODOVO LETO

Franc Perko

Res pa je tudi, da sta sveta brata med nami še vedno le bolj "uradna" svetnika in manj ljudska. V našo slovensko zavest še nista prodrla kot nebeška prijatelja in priprošnjaka. Še manj so nam pri srcu njuni učenci: Gorazd, Kliment, Naum, Sava, Angelarij in drugi, ki jih je slovenska Cerkev sprejela v svoj bogoslužni koledar šele po zadnjem koncilu. In vendar je Gorazd naš prvi "slovenski" svetnik! Metod ga je imenoval "vaše gore list". Najbrž je bil iz skupine učencev, ki jih je svetima bratoma dal panonski knez Kocelj.

Poštenjaka in za vse dobro vnetega moža Koclja moramo tudi šteti med učence svetih bratov. Bil je trdna in zvesta opora nadškofu Metodu v najhujših letih njegovega pregnanstva. V letih Metodovega ujetništva na Nemškem se je Kocelj dopisoval celo s papežem. V Britanskem muzeju sta ohranjeni dve pismi, v katerih ga papež hvali kot "premodrega moža". Prav bi bilo, da tega krščanskega slovenskega kneza, ki je izginil z zgodovinske pozornice prav zato, ker je podpiral sv. Metoda in njegovo delo, Cerkev vzdigne iz anonimnosti in mu da med učenci svetih bratov posebno mesto, ki ga gotovo zasluži.

SVETA BRATA PRINAŠAVCA KRŠČANSKIH VREDNOT

Naj opozorim na tri točke, ki sveta brata na poseben način povezujejo z našim časom in pričajo, da

so bile pristne krščanske vrednote, kljub oviram in nasprotovanju mnogih, v Cerkvi vedno navzoče.

Prva stvar je povezava z njuno misijonsko metodo: **upoštevanje domačega jezika** kot zadeva človekove intimnosti ne samo pri oznanjevanju, temveč tudi **pri bogoslužju in celotni upravi Cerkve** (1). Sveta brata nista bila k Slovanom poslana le kot navadna misijonarja! Takrat že pokristjanjenim Slovanom naj bi oblikovala slovansko književno krščansko kulturo in s tem utrdila temelj za slovansko narodno, kulturno, državno in cerkveno samostojnost. Tega sta se oba zavedala; zato sta z izredno zavzetnostjo branila bogoslužje v domačem jeziku.

Bodite ponosni na to, kar ste!

Na obisku pri bratu v Melbournu se je nedavno mudil s svojo mamo primorski duhovnik **BOGDAN SAKSIDA**. Tu je – prirejen za tisk – njegov intervju na slovenski oddaji 3EA, ki bo bralce gotovo zanimal.

Helena: Danes imamo na naši radijski uri slovenskega duhovnika iz naše prelepe kraške pokrajine, Bogdana Saksida. Iskreno pozdravljeni tukaj med nami!

Dober dan! Takoj imam nekaj reči. Vi ste omenila "prelepo kraško pokrajino". Tam, kjer sta moji fari Štjaki in Vrabče, se reče "na Vrheh". Župljanov ne morem točno opredeliti: ali naj bi bili Kraševci, ali pa Vipavci. Mislim, da želijo in hočejo biti – Vrhovci. Ko sem prišel tja, sem jih nagovoril: "Dragi Kraševci!" Pa so me takoj popravili: "Mi nismo Kraševci!" Seveda sem jih vprašal: "Ste torej Vipavci?" Oni pa: "Nismo Vipavci, ampak mi smo Vrhovci!" In tako je ostalo.

Moram priznati, da sem bil rojen komaj dvaindvajset kilometrov od Štjaka, v Dornberku, pa nikoli prej nisem slišal za Vrhe. Zato je bila opredelitev novih župljanov tudi zame zelo čudna. Zdaj, ko živim sam na Vrheh, pa res vidim, da je to nekak poseben svet. Ločen je od Krasa, kajti vmes teče reka ali bo-

V delu za slovanski jezik se razodeva tudi **izredno človekoljubje oziroma krščanski humanizem** (2). Njuna zanimala ne denar ne čast, vodila ju je zavzetnost za človeka.

V tem pristnem humanizmu pa se zrcali tudi njuna čudovita **krščanska širina** (3). Vsi narodi imajo pravico, da v svojem jeziku spoznavajo in slavijo Boga. Bila sta visoko nad takratnimi prepiri med Rimom in Carigradom.

S temi stališči, ki izstopajo iz ozadja njunega dela, sta sveta brata resnično učitelja in zavetnika razdeljene, z nerazumevanjem in sovraštvom prepojene sodobne Evrope.

lje hudournik Raša, in ločen je od Vipavske, ker je od nje za nekako 400 do 500 metrov dvignjen. Zaradi te višine pa imamo tu kar čudovit razgled. Če bi bil kraj v Avstraliji, bi bilo tu treba najbrž plačati kaj več, vsaj višji davek, če ne drugo. Ko zjutraj vstanem, grem običajno malo iz župnišča, da se sprehodim in razgledam. Najprej pogledam na vipavsko stran, ker sem tudi sam malo Vipavca – čeprav so pravi Vipavci v in okoli Vipave, za nas v Dornberku pa pravijo, da nismo več Vipavci, četudi teče Vipava prav mimo nas. Potem pa pogledam še malo na kraško stran. To je zame, bi rekel, nadomestek za jutranjo fizikulturo – in vsekakor mnogo lažje...

Helena: Kot ste nam povedali, ste torej na višini in od tega seveda izhaja tudi ime "na Vrheh", kajne? Verjetno vam je jutranji pogled na obe strani dežele pod sabo tudi nekaka vzpodbuda v vaši službi, da si tako že v svežem jutru naberete nekaj misli vašim vernikom in našim rojakom doma. Nam pa povejte kaj o

vašem delu, o vaših ljudeh in krajih. Pa tudi o vaših občutkih med nami v Avstraliji . . .

Naravno je: kamor greš, odhajaš z občutki negotovosti. Tako sem s takimi občutki negotovosti šel tudi na Vrhe. Nikoli prej nisem bil v tistih krajih. Le vedel sem, da obstajata župniji oz. vasi Štjak in pa Vrabče, da ne govorim o drugih vaseh in podružnicah, ki nikoli nisem slišal o njih. Zraven Štjaka in Vrabče je tu še kakih dvajset drugih zaselkov. Poleg tega skrbim še za župnijo Gabrje. Veste, kot Vipavca me je skoraj skrbelo, kako bom delal med Kraševci – kot sem že povedal, sem bil prepričan, da se ti ljudje imajo za Kraševce. Slovenci vemo, da so vedno bile neke napetosti med našimi pokrajinami, pa naj bo na Primorskem, na Kranjskem, na Štajerskem . . . Tisti, ki so v gotovem kraju doma, so vedno "najboljši ljudje", vsi drugi okoli njih so običajno "slabši", ali ne? Jaz sem prihajal iz Istre, kjer sem prej župnikoval. Kmalu sem ugotovil, da so Vrhovci pravzaprav zelo podobni Vipavcem. Kar zelo smo si sorodni, že v govorici, pa tudi v načinu mišljenja in v navedbah. Tako sem se na Vrheh kar hitro vživel, čeprav so to zelo raztresene in pasivne župnije. Precej je v zadnjih desetletjih padlo tudi število ljudi. Med njimi se kar dobro počutim. Spoznal sem jih, da so zelo sprejemljivi – četudi ne morem reči, da kar tako direktno – za krščanstvo in sploh za tiste vrednote, ki jih dandanes vsi tako pogrešamo. Po nedeljski maši, na primer, zelo radi razpravljamo, posebno z moškimi, o mojih pridigah: kaj jim je v njih ugajalo in kaj ne, kaj jim je bilo v vzpodbudo . . . In to potem tudi meni daje nekak zagon ter me utrjuje v poslanstvu, da vse moje delo ni zaman. Če namreč ljudje prihajajo do prepričanja, da je med nami premalo dobrote, po-

štenosti, pravičnosti . . . in čutijo nekako pomanjkanje vsega tega, to že pomeni, da so na pravi poti do globlje vere, na poti do Kristusa.

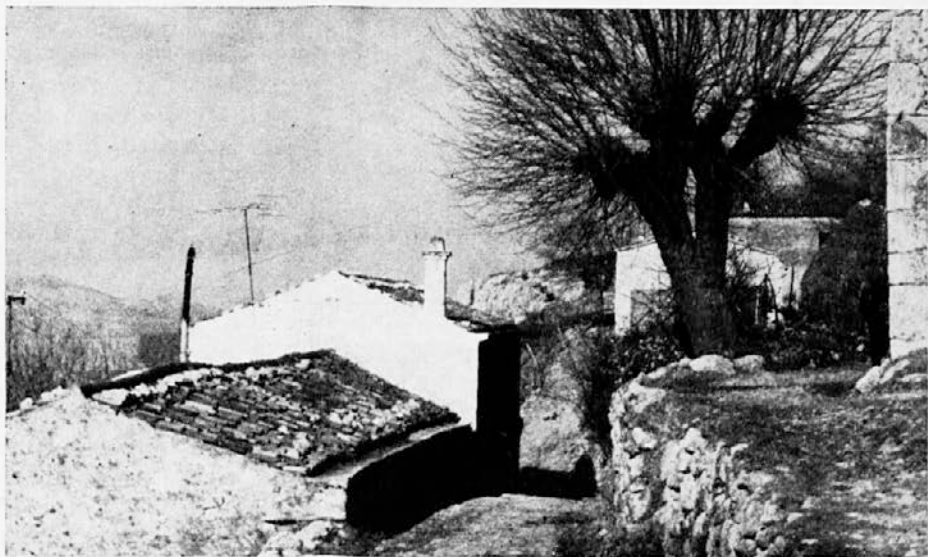
Vprašali ste me tudi, kako se počutim . . .

Helena: . . . tukaj v Avstraliji med nami.

Da, tukaj v Avstraliji. Veste, ob tem vprašanju ljudje kar pričakujejo, da bi odgovoril, kako lepo je tukaj. Pa moram zares in iskreno reči: Lepo je v Avstraliji. Vedno gledam tudi malo z drugega stališča kot ljudje na splošno: Avstralijo presojam tudi z duhovnega vidika.

Če me vprašate najprej po pokrajini, sa mi zdi, da je dosti lepša kot sem si jo zamišljal. Ob tem mi prihaja na misel, kaj bi mi doma lahko napravili iz naše Slovenije, če bi imeli malo več čuta živeti z naravo. Slovenija je dosti bolj zelena, dosti bolj zaraščena z gozdovi, pa vendar se mi zdi, da je pri nas vseeno nekako bolj pusto. Mislim, da so pri nas ljudje bolj vzljubili cement in asfalt, kakor ste ga tukaj v Avstraliji. Vi bolj čutite, da asfalt in beton ubijata. Kamor koli prideš, povsod imaš prijetno občutje domačnosti, ko je že pred hišo vse v zelenju, vse v cvetju.

Dalje se mi zdi, da so korenine mnogo globlje med avstralskimi Slovenci, kakor sem prej mislil, pa naj gre za korenine slovenstva kot tudi korenine krščanstva. Avstralijo sem si predstavljal precej drugače. Mislil sem si namreč, da gre tem ljudem v glavnem za "business" – kot rečejo tudi pri nas v Sloveniji, čeprav to ni slovenska beseda. Tu pa vidim, da upoštevate poleg tega tudi mnoge druge vrednote. Ob vsem tem se mi zdi, da je za mnoge naše ljudi boljše, da so šli od doma. Tako so bolj vzljubili svojo kulturo, bolj vzljubili svojo narodnost in ohranili tudi krščanske korenine.

Motiv
s Krasa

Helena: Podali ste nekaj misli, kot ste jih občutili v začetku vašega dela in pa sedaj ob srečanju s to našo avstralsko Slovenijo. Z vprašanjem bi šla rada še nazaj v deželo, kjer vi delujete in živite. Kako se tam ljudje shajajo in kako praznujejo? V tem tednu na primer je pust – ga doma še obhajajo?

Pusta in še marsikaj kar praznujejo, pa se mi zdi, da so naši ljudje pozabili, kako so včasih njihovi predniki praznovali. Ne vedo več, da se more praznovati tudi drugače kot da greš na ples. No, pa to še ni tako strašno! A recimo, da se ga napiješ, prideš domov pijan in imaš drugi dan mačka ter porečeš: "Oh, kako smo lepo praznovali – še danes smo bolni od včeraj!..." Zdi se mi, da ljudje pozabljajo ljudske običaje, ki so bili bogati in lepi, a so jih poplitvili in poenostavili. Da bi se k nepokvarjenim starim običajem vrnili, se zadnji čas čuti težnja, predvsem med ljudmi, ki imajo malo širše obzorje, če smem tako reči, ki malo bolj poznajo slovensko zgodovino, našo preteklost nasploh. Ti želijo, da bi se razni običaji, ki so imeli nekoč vrednost, spet tudi obnovili. To bi rekel ob pustu, ki ste ga omenila.

Helena: Vprašala sem mimogrede, ker smo pač v tem tednu praznovanja. – Bi nam mogli povedati svoje vtise, kako se doma pozna odtok naroda, ki je odšel v inozemstvo – v Avstralijo ali kamor koli po svetu?

Kjer sem župnikoval prej in tudi zdaj, sem na takih župnijah, v katerih je število prebivalstva močno padlo. Preden sem prišel na Vrhe, sem bil v slovenski Istri in sicer v župnijah Movraž, Sočerga in Kubed. Tam je padlo število prebivalstva iz približno 3500 do 4000 duš kar na 860, ko sem kraje zapuščal. Tam se torej zelo pozna, da so ljudje odšli. Že ko prideš v vas, opaziš žalostno sliko: več kot polovica hiš praznih, vsaka tretja streha gotovo razdrta... Ko se približuješ vasi, pa vidiš tista prazna okna brez okvirjev – kakor da bi vate zrla neki slepci... Vzemimo konkretni primer: V vasi Movraž, kjer sem bil osem let in pol, je živel pred desetletji okrog 530 ljudi. Ko sem pred slabimi tremi leti ta kraj zapuščal, je bilo v vasi le še 120 ljudi. Torej si lahko predstavljate, kako izgleda vse to zapuščeno in žalostno. Vendar so taki le nekateri predeli. Tukaj na Vrheh, kjer sem zdaj, je tudi nekaj podobnega, čeprav ni bil padec tako močan kakor v Istri. Morda se je zmanjšalo število duš le za polovico, v kakih zaselkih za dve tretjini. Vendar se tudi tukaj čuti, da so ljudje odhajali iskat boljši kos kruha drugam: kam v ožjo domovino, ali v Evropo, ali pa po šli preko oceana...

Helena: Imate še kakšno misel, ki bi jo radi

izročili našim poslušalcem tukaj v zdomstvu?

Zdi se mi, da Slovenci znamo biti premalo ponosni na to, kar smo. Vse preveč vidimo neke vrednote samo na drugih. Prišlo nam je menda kar v meso in kri, da so drugi veliki, mi pa tako majhni. Po številu nas res ni veliko, ampak če gledamo v zgodovino, imam občutek, da smo dovolj veliki in v resnici lahko ponosni na to, kar smo. Kljub temu, da smo po Ivanu Cankarju "narod hlapcev", menim, da to ne drži. Če bi bili res narod hlapcev, ne bi obstali v dolgih stoletjih zgodovine. Res smo bili, svoj čas narod tlačanov, res se ni nobeden za nas postavljal, se za nas zavzel. Nismo imeli svoje vojske, ne svojih kraljev, niti ne knezov. Pa smo zato imeli v sebi neko trdnost, za katero niti ne bi znal povedati, odkod je izhajala. Morda je bilo tudi krščanstvo tisto, ki nas je utrjevalo. Vsekakor: obstali smo. In če so naši predniki znali obstati, ki so bili nepismeni tlačani, ki niso imeli nobene posebne izobrazbe, takorekoč priklenjeni na zemljo – in obstali so skozi 1200 let, potem mislim, je tudi vaša dolžnost, da se potrudite, kjer koli ste na svetu, tudi v Avstraliji, da ohranite svoje korenine. Ponosni bodimo na to, kar smo bili in kar smo! Kar smo bili, smo bili vedno iz sebe. Nikoli nismo živeli na račun drugih, nikoli izkoriščali drugega. Če smo živeli iz revščine, smo živeli v svoji revščini. Nikoli nam nihče ni daroval niti najmanjše dobrine, ki bi nam olajšala življenje. Mislim, da je ravno v tem ponos naroda, da vse, kar smo bili in kar smo, smo sami storili. S tem se lahko ponašamo. Ne moremo reči, da smo imeli kolonije, da smo si osvajali dežele... Vse to niti ni hval vredna zadeva – kdor je namreč nekaj osvojil, je potem tudi izrabljaj, da je sam lažje živel. S temi stvarmi se ni moč hvaliti in nič takega nismo imeli Slovenci. V stoletjih za nami imamo čisto preteklost, čisto zgodovino, na katero smo lahko ponosni. Zato bi želel, da te korenine slovenstva in tudi krščanstva, iz katerega smo živeli – že sveta brata Ciril in Metod sta nam posredovala to krščansko kulturo – ohranite in iz njih naprej živite. Vsaj potrudite se, v kolikor je mogoče! Naravni razvoj je pač tak, da se prej ali slej res vsaka manjšina vtopi v večini. A vseeno naj rečem: vsakdo izmed vas naj bi vsaj to poskrbel, da bodo njegovi otroci vedeli odkod izhajajo. Pokazite, da znate biti ponosni na to, kar ste!

Helena: Gospod Bogdan Saksida, v imenu poslušalcev in tudi v imenu vseh Slovencev na tej peti celini, se vam prisrčno zahvaljujem za vaše tople besede. Vam in vaši mami, ki je z vami tukaj na obisku, želim srečno pot domov. V upanju, da se bomo še srečali, pa naj bo tukaj ali doma, vam kličem: Na svidenje!

Hvala lepa!

Kaj študirati?

IZOBRAŽEVANJE je važno za mladino, starše in državo. Poleg preživljanja otrok je za starše šolanje velika in stalna skrb vse dokler otroci nimajo šole za seboj. Avstralija je industrijsko in potrošniško visoko razvita država. Izbira šolanja je velika, istočasno pa vemo, da šolska praksa zaostaja za potrebami družbe v naglem tehnološkem razvoju. Vidimo, kako izginjajo delovna mesta za slabše kvalificirane delavce in raste potreba za strokovno bolj izučene. Smo tudi v dobi, ko postaja polna zaposlitev mladine vedno večje vprašanje. Boljše izšolan študent ima večje možnosti za delo.

Prvo odločitev napravijo starši sami z vpisom otroka v osnovno šolo. V kakšno šolo ga vpišejo, je odvisno od informacij, ki jih dobijo od šol, prijateljskih nasvetov, njihovih vzgojnih pogledov in pričakovanih finančnih zmogljivosti in še marsikaj drugega.

Učenec v šoli kmalu pokaže svojo sposobnost za učenje — kaj zmore in kaj hoče, znanje in spretnosti, ki si jih pridobi z učenjem. Vsi ti dejavniki šolskega učenja se prepletajo in vplivajo z osebnostnimi in čustvenimi značilnostmi na učenca.

Pri vpisu v srednjo šolo je študent že bolj samostojen in se odloči za predmete, ki ga bolj zanimajo. Vedno bolj se zaveda, kakšne so njegove sposobnosti za učenje in potrebe za izobrazbo. Tako se z dolgoletnim šolanjem pripravlja in povečuje svoje zmožnosti

za zaposlitev ali za nadaljni študij, vse v upanju dobiti delo, ki ga bo veselilo, da bo preskrbljen in zadovoljen. Tako lahko uresniči svoje zmožnosti in stremeljevanja, svoje življenje uredi tako, da ga je vredno živeti.

Z naraščajočo brezposelnostjo vedno več slišimo o razočaranju mladine, ki po zaključenem šolanju ne najde zaposlitve. Za nekatere ni dela in tisti, ki se niso dobro učili, včasih niso niti sposobni opravljati delo, četudi ga najdejo. Mnoga podjetja in uradi izbirajo kandidate za delo potom svojih izpitov, ki jih ni lahko napraviti, če ni dobre splošne izobrazbe ali določene veščine.

Srednješolec, ki se pripravlja za visokošolski študij, si mora izbrati take predmete, ki so povezani med seboj, ali posredno pomagajo v študiju za poklic in alternative.

Veliko je študentov, ki položijo maturitetne izpite, a se ne morejo vpisati na univerzo. Vzrok je v tem,

Tabela 1. Rezultati izpitov 12 letnika (HSC) v letu 1984 za Viktorijo:

Vrsta izpita:	Število prijavljenih:			Število uspešnih:		
	Ženske	Moški	Skupaj	Ženske	Moški	Skupaj
Grupa 1, 2 in enote	13,844	11,142	24,986	11,064	8,583	19,647
%				79.9	77.0	78.6
Študijske enote	806	461	1,267	640	373	1,013
%				79.4	80.9	80.0
Skupaj:	14,650	11,603	26,253	11,704	8,956	20,660
%				79.9	77.2	78.7

Tabela 2. Rezultati prej opravljenih (akumuliranih) izpitov v letu 1984 za Viktorijo:

	Število uspešnih:		
	Ženske	Moški	Skupaj
Grupa 1, 2 in enote	683	395	1,078
Študijske enote	8	2	10
Skupaj:	691	397	1,088

ker niso dovolj dobro opravili izpite, ali pa niso izbrali pravih predmetov. V Avstraliji visokošolske ustanove ne morejo sprejeti vseh kandidatov. Zato dobijo izbrane najboljše maturante preko inštitutov, ki so odgovorni za srednješolsko ocenjevanje.

V Viktoriji deluje V. I. S. E. (Victorian Institute for Secondary Education), ki predpisuje in ocenjuje maturitetne izpite (HSC). Izbiro in ponudbo mest za vpis na univerze in visoke šole pa v Viktoriji ureja V. U. A. C. (Victorian Universities Admissions Committee). Visokošolske ustanove pa tudi sprejemajo primerne študente po svojih kriterijih.

Iz članka dodanih tabel o rezultatih izpitov preteklega leta v Viktoriji študent lahko vidi, kakšne predmete so v letu 1984 maturanti izbrali in kako so poлагali izpite. Študent mora pri izbiri predmetov kombinirati take predmete, ki so pogoj vpisa za nekatere stroke, med temi pa izbirati take, za katere misli, da jih bo bolje opravil, si

REZULTATI IZPITOV

1984 v Viktoriji

Ocene:	F & E — —	D +	C +	B +	A +
ENGLISH N : 24,457	4,760 % 19.5	7,139 29.2	7,429 30.4	3,240 13.3	1,889 7.7
BIOLOGY N : 10,133	2,471 % 24.4	2,542 25.1	2,855 28.2	1,385 13.7	880 8.7
LEGAL STUDIES N : 8,464	2,298 % 27.7	2,426 28.7	2,345 27.7	867 10.2	528 6.2
GENERAL MATHS N : 8,246	1,800 % 21.9	2,065 25.0	2,375 28.8	1,155 14.0	851 10.3
CHEMISTRY N : 7,462	1,389 % 18.7	1,659 22.2	2,204 26.9	1,079 14.5	1,331 17.8
AUSTRALIAN HISTORY - N : 6,827	1,761 % 25.8	2,060 30.2	1,793 26.3	743 10.9	470 6.9
PHYSICS N : 5,769	1,111 % 19.2	1,407 24.4	1,381 23.9	956 16.6	914 15.8
PURE MATHS N : 5,206	974 % 18.7	1,117 21.5	1,374 26.4	987 19.0	754 14.5
ECONOMICS N : 5,084	1,314 % 25.8	1,483 29.2	1,409 27.7	568 11.2	310 6.1
ACCOUNTING N : 4,949	1,271 % 25.7	1,329 26.9	1,386 28.0	575 11.6	388 7.8
HOME ECONOMICS N : 4,892	1,402 % 28.7	1,456 29.8	1,271 26.0	509 10.4	254 5.2
APPLIED MATHS N : 4,501	814 % 18.1	952 21.2	1,209 26.9	822 18.3	704 15.6
POLITICS N : 3,810	904 % 24.0	998 26.5	1,077 28.6	525 13.9	263 7.0
ENGLISH LITERATURE - N : 3,564	754 % 21.2	1,008 28.3	897 25.2	558 15.7	347 9.7
GEOGRAPHY N : 3,260	803 % 24.7	965 29.6	889 27.3	391 12.0	212 6.5
ART N : 2,116	550 % 26.0	579 27.4	590 27.9	292 13.8	105 5.0
PHYSICAL EDUCATION - N : 1,605	453 % 28.2	486 30.3	426 26.5	180 11.2	60 3.7
ENGLISH SECOND LANGUAGE - N : 1,101	228 % 21.7	247 22.4	287 26.1	215 19.5	124 11.3
BUSINESS MATHS N : 924	115 % 12.5	220 23.8	232 25.1	194 21.0	163 17.6
GRAPHIC COMMUNICATION - N : 860	244 % 28.3	241 28.0	233 27.1	89 10.4	53 6.2
PEACE & JUSTICE N : 711	43 % 6.1	127 17.9	249 35.0	190 26.7	102 14.3
MUSIC A N : 671	89 % 13.3	137 20.4	171 25.5	132 19.7	142 21.2

s tem pridobil višje povprečje točk ter tako bolj verjetno dosegel vpisno kvoto.

Iz vseh teh podatkov je lahko povzeti mnogo zaključkov. Lansko leto je bilo v Viktoriji 114 maturitetnih predmetov na izbiro, kar je po mnenju mnogih preveč. Študent polaga maturo iz petih ali šestih predmetov in s povprečjem prvih štirih najboljših pozitivno (D+) opravljenih izpitov se kvalificira za izbiro na vpis. Boljši rezultat, večje možnosti. — Pri izbiri pa vedno bolj vpliva peti in šesti predmet. Prav to trenje je lahko v

prid študentom drugega jezika. Študent, ki sliši doma ter se uči leta v šoli jezik svojih staršev, bo gotovo boljše polagal izpit (akumulirano znanje) v primerjavi s šolskim predmetom, ki se ga uči leto ali dve in morada niti ni važen za nadaljni študij.

Jeziki	Ocene:	F & E	D	C	B	A
		— —	+	+	+	+
MODERN GREEK		352	312	282	131	77
N : 1,154	%	30.5	27.0	24.4	11.4	6.7
FRENCH		130	181	254	174	209
N : 948	%	13.8	19.1	26.8	18.4	22.1
ITALIAN		143	187	191	87	68
N : 676	%	21.2	27.7	28.3	12.9	10.1
INDONESIAN		39	44	128	148	101
N : 460	%	8.5	9.6	27.8	32.2	22.0
GERMAN		59	89	120	72	105
N : 445	%	13.2	20.0	27.0	16.2	23.6
CHINESE		21	45	99	78	34
N : 277	%	7.6	16.2	35.7	28.2	12.3
JAPANESE		9	11	17	24	61
N : 122	%	7.4	9.0	13.9	19.7	50.0
SPANISH		7	5	20	42	38
N : 112	%	6.3	4.5	17.9	37.5	33.9
HEBREW		14	13	20	19	37
N : 103	%	13.6	12.6	19.4	18.5	35.9

Nadaljevanje na desni

Ocene:	F & E	D	C	B	A
	— —	+	+	+	+
SYSTEMS OF BELIEF	67	123	187	164	86
N : 627	% 10.7	19.6	29.8	26.2	13.7
EUROPEAN HISTORY	130	152	158	102	78
N : 620	% 21.0	24.5	25.5	16.5	12.6
PHILOSOPHIES	27	99	182	181	84
OF LIFE - N : 573	% 4.7	17.3	31.8	31.6	14.7
COMPUTOR SCIENCE	134	120	163	77	54
N : 548	% 24.5	21.9	29.7	14.1	9.9
ENGLISH A	75	211	175	75	7
N : 543	% 13.8	38.9	32.2	13.8	1.3
BIBLICAL STUDIES	100	148	163	76	51
N : 538	% 18.6	27.5	30.3	14.1	9.5
CHRISTIAN PRAYER	39	97	135	139	124
N : 534	% 7.3	18.2	25.3	26.0	23.2
THE FUTURE OF THE	72	150	146	110	50
CHURCH - N : 528	% 13.6	28.4	27.7	20.8	9.5
PERSONHOOD—	44	117	143	146	77
CHRISTIAN - N : 527	% 8.4	22.2	26.1	27.7	14.6

itd. izpod 500 izpitov

Za študenta je važno, da se pri izbiri maturitetnih predmetov posvetuje v šoli (s koordinatorjem, svetovalcem in učiteljem HSC predmeta). Ob pomanjkljivih informacijah naj se obrne na VISE, VUAC ali na šolo, kjer misli naprej študirati. Vse preveč je odločitev, ki se sčasoma izkažejo za slabe, a so temeljile na nepopolnih informacijah.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

Število izpitov izpod 100 do 10:

LATIN 78
CROATIAN 77
TURKISH 60
SERBO-CROATIAN 42
RUSSIAN 37
POLISH 28
MACEDONIAN 23
UKRAINIAN 22
HUNGARIAN 22
DUTCH 20
LATVIAN 12
....

(Viri: VISE)

Podrta smreka

VRATA Robarjeve bajte so zaškripala. Zatohel duh je udaril v nos novemu gospodarju. Stopil je na desno v veži, v hišo in odprl okna. Vse je bilo prazno. Zele na peč je samevala v kotu ob vratih, v sprednjem kotu miza s širokimi špranjami; dve klopi za mizo ob steni in vegast stol je bilo vse, kar je bilo v hiši; vrata v prazno kamro so bila odprta.

Tine je slekel suknjič in ga položil na stol. Sam se je vsedel na klop in gledal skozi okno. Tako zelo srečnega se ni čutil nikoli: zdaj je na svojem. Majhna je bajta, tudi sadni vrt okoli ni Bog ve kaj velik, pa je le vse to njegovo. Sad skoro desetletnega trdega dela je bil tako velik in tako sladak, da je zaprl oči in užival in koval načrte.

"Vežo bom predelal in naredil iz nje kuhinjo. Klet je dobra. Hišo in kamro bom prebelil, pa še zunaj vse. Čedna hišica bo. Staro drevje po vrtu bom posekal in nasadil novega. Pred hišo bom ograbil od poti do hiše; prav čeden vrtiček bo za zelenjavo in rože. Grmovje med Jurjevim in mojim po meji bom posekal, potegnil žično ograjo in obsadil ob ograji z orehi in češnjami, pa mejo nad hišo v hribu prav tako."

Nič ni odlašal. Komaj je proti večeru prišel z dela, je že začel doma dan za dnem. Vedno vesel, vedno nasmejan je preurejal hišo in jo lepšal.

Kmalu mu je v to veselje kanil prvi pelin. Vse so sede je poznal, saj je voziral tod mimo nešteto krat. S svojim sedanjim sosedom Jurjem sta se redno pogovarjala, kadar je vozil mimo. Rad je imel možaka, ki je šel v šestdeseto leto, že zato, ker mu je zmeraj dal dobro besedo; pa še na Lenko so mu šle misli, na Jurjevo hčer.

Tako je mislil, da bo še naprej obstalo. Za vrtiček je kopal tisti večer, ko je videl, da ga Jur gleda skozi odprto okno.

"Bog daj, oča! Kaj pravite, ali se ne bo dalo tukajle okoli bajte vse prav lepo urediti?"

"Seveda, zdaj si mi požrl to bajto, ki sem jo hotel jaz kupiti! Le glej, da se ti ne bo zaletelo!..." je bil Jur rezek. Zaprl je okno, da so stekla zašklepetala in izginil proč v hišo.

Tine je obstal, kakor bi ga po glavi udaril. Čutil je, da se mu roke tresejo. Vse veselje ga je minilo. Vzel je lopato in motiko in se umaknil v hišo.

Jur se je trdo prestopil po hiši. Pljunil je jezno po tleh in otrkal pipo. "Dobro sem ga, kar sapo mu je vzelo," je naglas zabrundal.

"Koga ste, oče," se je v veži oglasila Lenka.

N. Z.

"Prav, da si se ogasila. Tegale pritepenca, ki se nam je semle pred nos usedel, ki mi je požrl, kar sem sam mislil kupiti, tega sem usekal, da je koj šel v hišo. Ti, Lenka, se tudi pazi! Mislim, da malo prevečkrat glave skupaj stikata. Kar jenjaj, ne bo nič! Bolje da danes zveš kot kasneje."

"Le kaj vam je naredil, da ste taki! Saj še jaz nisem vedela, da hočete kupiti, bo pa Tine? Zdaj pa tako uganjate. Kar hočete, recite, a prav ni, če ste mu kako hudo rekli."

"Ti me ne boš učila, že vem, kaj delam. Je pokrita rihta ta fant. Kar gori v selške hribe naj gre, pa tisto vzame, ki jo je tam speljal, potem pa pustil! Pa se dela zdaj najbolj nedolžnega. Tako je, da boš vedela!"

Odšel je skozi mala vrata proti hlevu. Lenka je s težavo zadrževala solze. Z enim udarcem se je zdrobilo vse, kar si je tako lepo slikala...

Hiteti je morala z večerjo, pa je znova in znova kluvalo v njej. "Ne, ne, ne more biti res," je sama sebi pritrjevala. "Poznam ga zadosti, pošten je, priden, dober z vsemi. Le kdo bi ga očrnil?" Da bi se oča vse to izmislili, ni mogla verjeti.

Tine se je polagoma umiril. Spet je delal večer za večerom in urejal svoj domek. Le tistega vesela obraza in žvižganja ni bilo več. Težko mu je bilo, vendar ni nikomur omenil ničesar.

Začel je trebiti živo mejo med svojim in Jurjevim svetom. Tudi tu je zagrmelo. Jur je takoj prvi večer prišel bliže.

"Fant, tega se ne loti! Je toliko moje kot Robarjevo. Ne pustim, če ne bom tožil."

"Bog varuj, oča, da bi se jaz vašega lotil! Rad bi le ograbil in v red spravil okrog svoje hiše. Kar pokažite do kod smem, pa bom zadovoljen! Jaz bi rad v miru živel."

"Zame je tako dobro kot je. In tako naj ostane!"

Tine je videl, da mu hoče samo nagajati. "Naj pa ostane," je mislil sam pri sebi, "se bom pa tega lotil kdaj kasneje!"

Začel je trebiti v meji v hribu nad hišo. Zasadil je celo mejo z orehi in češnjami: za drugo sadje je videl, da zemlja tam ne bo.

Tudi tudi je že čez nekaj dni videl, da mu Jur ne pusti miru. V oglu med svojim in Jurjevim je posadil krepkega češnjevega divjaka, da bi ga kasneje cepil. Že čez nekaj dni so bile porezane vse veje, ki so segale na Jurjev svet.

Tinetu se je zdelo, da se mu tudi Lenka izmika. Zlepa je ni bilo več na to stran hiše, ali k oknu. Še srečati se nista mogla. Kolikor bolj dolgo je ni videl, toliko bolj je hrepenel po njej.

Na mestno žegnanje je po maši stopil v gostilno. Sedel je med fante iz vasi, ki so ga klicali. Najbolj glasen je bil že Andrej s spodnjega konca vasi.

"Tine, kdaj boš pa za fantovščino dajal? Bajto si že pripravil. Ali jo boš pripeljal s selškega – tam boš imel kmalu že pastirja. Ali pa se boš v Hrastnico zaletel? ..."

"Ne razumem te, Andrej! Ne vem, kam meriš."

"Seveda, saj si tajil kot gad noge. Zdaj pa že vrabci po strehah vedo, samo ti ne."

"Kaj neki?"

"No, saj je vseeno zame," se je zasmel Andrej, "kar boš vzel, boš pa imel! Mi pa pijmo!"

Tine je kmalu družbo zapustil. Le voznik Lovrenc, s katerim sta marsikak voz hloedov speljala, je šel za njim.

"Kaj pa je mislil Andrej prej, ko je nekaj na selško

stran namigaval?" ga je Tine spotoma vprašal.

"Ali res nič ne veš," ga je pogledal Lovrenc. "Veš, že nekaj tednov slišim, odkar si kupil bajto, da imaš gori na selškem otroka, pa da hodiš tudi gori v Hrastnico v vas, zraven pa še za Lenko gledaš. Saj te poznam, Tine, in ne bom verjel prej, dokler mi sam ne rečeš, koliko je res. Ne vem, kdo trosi te čudne novice okrog. Ljudje pa seveda verjamejo in privoščijo. Umazan pa boš, če se ne boš postavil pa prav na trdo jezikov zavezal."

Tine je bledel in rdel v obraz. "Le kaj naj naredim, Lovrenc? Če tožim, bo še huje, če se pričkam z njimi, nič boljše. Lovrenc, ti me poznaš. Kakor gotovo je Bog v nebesih, nikjer nisem imel nič opraviti. Ti in še nekaj prijateljev, ki jih imam, lahko to govorico zavrete – jaz je ne morem. . ."

Lovrenc se je ustavil. "Prav imaš, Tine! Tukajle je moja roka: zate se bomo postavili. Bomo že zvedeli, odkod je to prišlo, da bomo zavrli."

Tekli so tedni. Val obrekovanja je padal in spet raste. Tine je s silo dušil jezo v sebi. Čutil je, da ima Jur svoje prste vmes, vendar se je zadrževal. Sam sebi je dopovedoval in se prepričeval, da ne bo naredil nič dobrega ne sebi, ne drugim, če bo vračal s sovraštvom. Vrgel se je v delo z vso silo, da bi pozabil in potlačil v sebi maščevalnost, ki ga je hotela prevladati.

Z Lovrencem sta se zmenila, da mu bo pomagal posekati in pripeljati nekaj smrek iz gozda, ki ga je imela njegova bajta.

Odpovedal je delo v soboto. Nista bila tako pozna, vendar sta že slišala sekanje v gozdu.

"Pa prav v tvojem nekdo podira," je dejal Lovrenc.

Blečji vrh
pri Trebelnem

"Pojdiva od one strani, da bova videla, kdo je."

Šla sta po drugi strani do vrha gozdne parcele in od tam previdno proti smeri, odkoder se je slišalo sekanje, navzdol.

"Pa prav sosed Jur je," je šepnil Lovrenc, "zdajle ga imaš. Sumim, da od njega izhaja tisto govorjenje."

"Lepo te prosim, Lovrenc, da nič ne rečeš! Bom sam opravil. Menim, da bo bolje tako."

"Kakor veš. A zdajle mu lahko vrneš."

Jur je bil tako zaverovan v delo, da ju ni opazil, dokler nista stala tik ob njem. Dve smreki je imel že podrti.

"Bog daj, oča, zgodnji ste! Midva sva tudi prišla nekaj podret: deske bom potreboval. Kaj mislite, katere bi bile najbolj potrebne? Vi se bolj spoznate..."

Jur je nekaj časa strmel vanju in lovil sapo. Rdečica ga je spreletavala po obrazu, sekira mu je padla na tla.

"Se reče," je iskal za besedo, "precej jih imaš, Tine, ker že dolgo ni nihče sekal. Nekaj, se mi zdi, je že lubadar načel, nekaj jih ima vrhove polomljene. Je kar potrebno podreti, da se škoda ne dela."

S prstom mu jih je pokazal nekaj. "Le-te so najbolj potrebne. Pa tale, ki jo imam načeto, tudi."

"Kar poderite jo, oča! Pa Bog lonaj, ker ste mi svetovali! Midva bova pa šla nad druge. Pozdravljeni!"

Šla sta više molče, vrgla suknjiče na tla in začela. Pod njima doli ni več zapela sekira. Jur je odšel, ne da bi končal...

Tine ga po tem dnevu več časa ni videl. Ko ga je prvič srečal čez kak teden, ga je ogovoril: "Dober dan, oča!"

Jur ga je dvomljivo pogledal in hotel iz obraza brati Tinetove misli. Odzdravil je in šel.

Ni potekel še mesec, ko ga je sam poklical k meji.

"Tine, sem stopil!" Prestopal se je nemirno in prekladal pipo iz roke v usta in nazaj.

"Ali si tožil?" je skoraj boječe vprašal.

"Tožil? Čemu, oča? Kaj bom imel od tega, če drugega v nesrečo tlačim. Ali ni bolje, če smo prijatelji?"

Jur se je vidno oddahnil.

"To ti povem, Tine, jaz bi tebe bil. Ti pa mene nisi hotel spraviti v sramoto in jezike. Nikoli ti ne bom tega pozabil. Nagajal sem ti, kjer sem ti mogel, pa si potrpel. Tine, tukajle je moja roka. Odslej ti bom pa sosed tak, kot si bil ti meni — če boš seveda mogel pozabiti..." Glas in roka, ki jo je stegnil proti Tinetu, sta se mu tresla.

"Prav, oča, bom vsaj imel moža in prijatelja, kamor se bom lahko zmeraj obrnil, za sosedu."

Krepko sta si stisnila roke čez mejo.

Tine je dvignil oči. V oknu je zagledal Lenko, ki si je brisala solze.

"Še nekaj, oča! Ali tisto, kar se zadnji čas govori o nekem dekletu iz selških hribov, verjamete?"

"Če ti rečeš, Tine, da ni res — slišal sem res zvoniti o tem — pa ne bom nikoli verjel. Posebno še, ker sem od takega slišal, ki je mislil, da si mu v zeljnik stopil, ko si tole kupil, in da mu še hodiš, ko z našo govoriš."

"Prav, oča! Potem lahko pridem v vas?"

"Tine, vrata so ti odprta, kadar hočeš: več ne dam na nobenega fanta kot nate."

Tisti dan se je za Tineta spet začelo življenje. Bajta mu je postala spet sreča, vrt okrog nje spet vrt, kjer so rasle rože namesto trnja. Vse mu je bilo obsejano s soncem. Zdaj je vedel, da mu je pot do Lenke, do popolne sreče v novem domu, spet odprta.

Huda ura trpljenja je bila mimo. Blagroval je potrpežljivost in dobroto, ki mu je spet pripeljala sonce v njegovo življenje.

M. Gaspari:
Pomladna
pesem

PRAZNIKI so minuli, življenje se umirja in teče svojo pot. Moram pa reči, da je bilo v adelaidskem verskem središču za velikonočne praznike prav prijetno. Vzrok lahko najdemo v tem, da smo se na praznike lepo pripravili z molitvijo, spovedjo in potrebnim razpoloženjem. Zdi se mi, da je bila naša cerkev te praznike bolj obiskana kot lani oz. kot je bila prejšnja leta anglikanska cerkev, ki smo jo za bogoslužje uporabljali.

Letos so še prav posebej sodelovali naši mladinci. Na cvetno nedeljo je bilo prijetno za oči in ušesa, ko so Thomas Valenčič, Branko Pahor, Frank Jenko, Martina Rant in Slava Ivančič lepo podali pasijon. Enako na veliki petek druga skupina mladih: Ančka Ahlin, Pavel Čeligoj, Robert Katrn, Elizabeta Sužnik in Silvana Poklar. Odrasli smo bili veselo presenečeni, kako se zna mladina živeti tudi v duhovne stvari, le žal je velikokrat premalo volje ali pa korajže.

Tudi letos smo napravili božji grob in naši verniki so imeli priliko za molitev. Škoda, da se mnogi ne poslužijo te prilike. Pa je tako lepo in toliko vredno, če se človek zna v tišini pogovarjati z Bogom. Upam, da bo prihodnje leto več molilcev.

Na nedeljo Kristusovega vstajenja je bila naša cerkev najbrž prvokrat po otvoritvi in blagoslovu tako polna. (Kako lepo bi bilo, ko bi bilo tako sleherno nedeljo!) Pri obhajilu je bilo gotovo 95 % udeleženec, več kot katerikoli leto doslej.

Po maši sta pri vratih odhajajoče presenetila Ivančičeva Lili in Selanov Marko, ko sta vsakemu voščila praznike in podarila pirh. Raznobarvne pirhe sta pripravili Rantovi Martinca in Lojzka. Vsem štirim gre zahvala! Enako seveda vsem ostalim, ki so na kakršen koli način doprinesli za prelepo doživetje velike noči. Posebej naj omenim pevovodjo g. Jožeta Šterbenca in pevce, ki so s svojim ubranim petjem obogatili bogoslužje vseh štirih dni velikega tedna. Bog plačaj vsem!

Kot večkrat omenjam: pri nas vedno kaj delamo, izboljšujemo, urejamo . . . In pri tem rojaki kaj radi priskočijo na pomoč. Tako je naš "mojster železa" pri vhodnih vratih nedavno postavil slavlolik, ki bo z vrtnicami plezalkami lep okras verskemu središču. Seveda je slavlolikova oblika njegova domislica. Tonetu

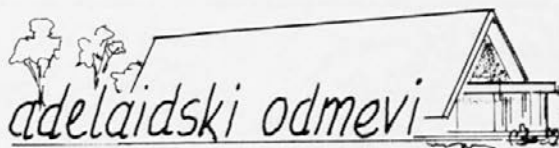
+ Bog vas pošilja med druge narode, ki doslej Slovencev še niso poznali, da bi z zgledom pravega krščanskega življenja tem narodom svetili.

+ Kdor v tujini cerkve več ne obiskuje, je v resnici brezdomec in izgubljen.

+ Samo v trdni skupnosti pomenimo nekaj. Vse boste dosegli, če boste ostali trdno povezani v skupnosti.

+ Držite se skupnosti, za vsako ceno se je držite, da se boste ohranili in si med seboj pomagali!

(Nekaj misli iz govorov pok. škofa dr. Gregorija Rožmana)

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

Jesenku iskrena zahvala, pa tudi sinu Marjanu, ki je pri postavitvi pomagal očetu!

Dne 19. maja bo naša adelaidska skupnost romala v Berri, kjer je župnijska cerkev kraja naših sadjarjev posvečena Materi božji. Proslavili bomo Kraljico majo. Obenem je maj tudi mesec, ko se posebej spominjamo naših mater. Odhod izpred cerkve bo ob 7.30 zjutraj. Po prihodu v Berri (okoli enajste ure) bomo imeli v cerkvi Our Lady of the River sveto mašo z litanijami in blagoslovom. Po končanem bogoslužju pa se bomo v Slovenskem klubu srečali s tamkajšnjimi rojaki v prijetni domači družbi. Na B. B. Q. zabavi bo igral za nas kvintet Planinka, imeli bomo tudi loterijo, balinarji bodo prišli tudi na svoj račun . . . Vsekakor: prijetno bo, zato vsi vabljeni, da se nam pridružite! Okrog devetih zvečer se bomo vračali – ne dvomim, da dobro razpoloženi! – proti Adelaidi.

Na Materinski dan, 12. maja, se bomo vseh živih in pokojnih mater spomnili pri sveti maši. Po maši bo pa še kratek spored v mladinskem prostoru ("šed" mu pravimo), kjer bomo izbrali tudi "mater leta" naše adelaidske skupine.

Verouk je vsako nedeljo ob šesti uri, za birmance pa vsako nedeljo ob petih.

Radijska oddaja v priredbi slovenskega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu, zvečer ob osmih na valu 5 EBIFM. Oddaja ima namen duhovno poglobitev. Pridružite se poslušalcem!

P. JANEZ

OB 50 - LETNICE PLANICE so bile po Sloveniji številne prireditve. V osrednjem slovenskem kulturnem hramu, ljubljanskem Cankarjevem domu, je bila drugega marca slavnostna akademija. Za začetek so zadonele znane planiške fanfare, Slovenski oktet pa je zapel "Oj, Triglav moj dom". Veliki ekran na odru je udeležencem v dvorani in gledalcem pred televizijskimi ekrani širom Slovenije prikazal 50-letni razvoj Planice. V okviru prireditev je bila tudi posebna razstava, ki je predstavila našo Planico kot "zibelko smučarskih poletov in kot slovenski narodni praznik na prostem v okolju Triglavskega nacionalnega parka", kot je pisalo "Delo". Višek prireditev pa je bilo 8. svetovno prvenstvo v smučarskih poletih, ki ga je Mednarodna smučarska zveza ob njenem polstoletnem jubileju zaupala Planici. Planica je dala doslej šestnajst svetovnih rekordov in seveda številne državne rekorde, tisočim obiskovalcem tega smučarskega središča pod Poncami pa obilico nepopisljivih užitkov.

V PORTOROŽU so se tri dni posvetovali strokovnjaki — več sto arhitektov, gradbenikov, umetnostnih zgodovinarjev in pravnikov se je zbralo k razgovoru o slovenski arhitekturi, zlasti ljudski. Prof. Nace Šumi je v uvodnem govoru med drugim dejal: "V Sloveniji imamo okrog 600 gradov, 2000 cerkva in več tisoč meščanskih hiš ter še zmeraj številne pomnike ljudskega stavbarstva. Vse to gradivo je različno ohranjeno. Najmanj so proučeni spomeniki, najbolj zdesetkano pa je gradivo ljudske arhitekture." Najbolj je izpostavljena modernizaciji ljudska arhitektura, pa še danes ni strateške odločitve o tem, kako ohraniti zlasti podeželsko ljudsko arhitekturo. V Pomurju je na primer le še dvajset objektov ljudske arhitekture, ki so vredni ohranitve, dočim je na Krasu

med vsemi deli Slovenije najbolj ohranjena. Gorenjska je ta svoj del kulturne dediščine že skoraj obnovila. Prenova starih mestnih jeder pa vedno bolj šepa tudi zato, ker družba ne da na razpolago dovolj denarja.

VIPAJSKO dijaško semenišče ima notranjo srednjo šolo in deluje od leta 1952. Doslej je bilo vpisanih v njem 499 dijakov: 221 za koprsko, 210 za ljubljansko in 53 za mariborsko škofijo, 10 pa za jezuitsko redovno skupnost. Iz vrst teh dijakov je doslej izšlo 155 duhovnikov. Večina fantov je bila iz delavsko-kmečkih družin z več otroki.

MARIBOR pa ima za gimnazijce Slomškovo dijaško semenišče, ki je bilo ustanovljeno že leta 1878 in je stavba služila namenu vse do leta 1940. V letih 1920 — 1940 je bilo vpisanih 494 dijakov in je iz njih vrst izšlo 86 duhovnikov mariborske škofije. V desetih povojnih letih (1949—1959) se je 77 dijakov iz mariborske škofije šolalo po hrvaških malih semeniščih in od teh jih je 37 doseglo mašniško posvečenje. Leta 1961 so ustanovili Dijaško semenišče, za katerega še zdaj uporabljajo del frančiškanskega samostana v Mariboru. Doslej je bilo vpisanih 332 dijakov in je iz njihovih vrst izšlo 80 duhovnikov.

MANJ KAZNIVIH DEJANJ je bilo lani kot prejšnja leta, kažejo zbrane številke za Slovenijo. Ovadb zoper polnoletne je bilo 25.351, zoper mladoletne 2.809, kaznivih dejanj neznanih storilcev pa je bilo prijavljenih lani 20.741. Vendar poročilo pravi, da je zmanjšanje kaznivih dejanj varljivo, kajti pripisati ga moramo spremembam v zveznem in republiškem kazenskem zakonu. Gotovi prestopki so prišli v milejšo kategorijo in zanje ni ovadbe.

Med oblikami napadov na družbeno premoženje še vedno prednjačijo razne tatvine in goljufije od zunaj, medtem ko je znotraj združenega dela največ prilaščanja raznega materiala, živil, denarja ipd. Tudi je v Sloveniji že nekaj let pereč problem tihotapstvo, ki je običajno povezano z nedovoljeno trgovino. Značilno je, da najpogostejše tihotapijo kavo, kavbojke, glasbene aparature, v zadnjem času pa tudi hišne računalnike.

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LJUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

**POSEBNI POLET ZA VAS: 12. JUNIJA 1985
SYDNEY / MELBOURNE / LJUBLJANA**

**in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije.**

Iz Sydneya: 12/6/85 ob 12.35

Prihod v Ljubljano:

Iz Melbourn: 12/6/85 ob 15.00

13/6/1985 ob 06.25 zjutraj

Za vse potnike velja enaka ekonomska cena: polet iz drugih mest – iz Brisbana do Sydneya, iz Hobarta ali Adelaide do Melbourn – in nazaj je vključen v ceni celotnega poleta. Zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim prej, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL**

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**

O PREDORU pod Karavankami, ki bo povezal našo rodno domovino z Avstrijo, smo že pisali. Mednarodna komisija (Jugoslavija – Avstrija) je potrdila, da bodo začeli na slovenski strani v letošnjem juliju s prvo fazo del, če bodo seveda predhodne priprave in razpisi kontraktov potekale brez zapletljivosti. Dela druge faze so v načrtu za drugo polovico prihodnjega leta. Denar – 140 milijonov dolarjev – je že zagotovljen. Predor naj bi bil dokončan in odprt prometu v juliju 1990.

LETO GLASBE praznuje Evropa in morda je v tem okviru izdala RTV Ljubljana dve plošči našega skladatelja Gallusa. V zbirki Ars Musica Sloveniae sta izšli dve Gallusovi maši iz zbirke šestnajstih njegovih maš, tiskanih leta 1580 v Pragi. Izvaja ju Mešana komorni zbor RTV Ljubljana. Kritik ni zadovoljen s tehnično izvedbo, ki je pomanjkljiva, kar lahko prepreči, da bi plošči našli pot v višje evropske glasbene kroge.

ZVEZNI ZAVOD za statistiko je izdal najnovejšo podatke o dvigu cen. V letošnjem marcu so bile cene povprečno za 5,2% višje od februarjskih, delež podražitve posameznih stvari pa daje seveda še višje število. Zdravila na primer so se podražila za 45,4%, industrijsko izdelana živila za 19,1%, kmetijski proizvodi za 18,1%, konfekcijsko perilo za 9,5% in električne naprave za 9,3%. Mlečni izdelki so bili letošnjega mar-

ca za 21,1% dražji kot v februarju, zelenjava 19,8%, kruh pa 15%.

Kaj zanimiva je tudi primerjava med letošnjim in lanskim marcem: cene so se zvišale v domovini kar za 73,4% v enem letu; v primerjavi s povprečjem iz leta 1984 za 48,8%. Podražitve so seveda vplivale tudi na rast življenjskih stroškov. Po uradnih statističnih podatkih so bili ti stroški v letošnjem marcu za 68,8% višji kot marca 1984.

PRED NEKAJ DNEVI je izjavil zvezni sekretar za finance v beograjski skupščini, da znaša skupni dolg Jugoslavije v tujini nič manj kot 23,7 milijard dolarjev in od tega znašajo samo obresti 5,9 milijard. Jugoslavija bo morala letos odplačati 4,9 milijarde dolarjev in od tega je 1,7 milijarde dolarjev samo obresti. - Skupščina upa zmanjšati dolg z devizami, zasluženimi z izvozom in pa s svojimi delavci v tujini.

NAJVEČ BLAGA je izmed vseh republik Jugoslavije v razvite dežele izvozila Slovenija, istočasno pa je od vseh republik od tam tudi največ uvozila (razmerje je 55,9% : 65,3%). Na zadnjem mestu v primeri z drugimi republikami pa je Slovenija v trgovanju z vzhodnimi socialističnimi državami (razmerje 28% : 30,7%), dočim predstavlja trgovanje z državami v razvoju komaj 4% vsega njenega trgovanja (razmerje z ostalimi republikami je 16,1% : 4%). Številke so zanimive in veliko povedo.

O tem
Jožetu
govori naš članek

JEZUS KLIČE...

"LJUDJE te potrebujejo, Jezus te kliče!..." – to vodilo letošnjega leta duhovnih poklicev v naši domovini me spremlja na moji poti v Perth. V avtobusu imam veliko časa in tako lahko razmišljam, zakaj sem tu, kdo me pošilja, kaj je moje delo, kaj mi je še storiti in česa nisem storil...

"Ljudje te potrebujejo," je prvi del gesla. Toda, ali me res? Ko sem bil prvo leto svoje duhovniške službe kaplan v Novem mestu, sem nekega dne srečal na cesti sošolca iz osnovne šole. Učitelji so imeli do njega poseben odnos, kajti njegov oče je bil komunist in je tu in tam celo prisostvoval pouku, kot da

bi bil kak šolski nadzornik. Tudi njegov edinec je seveda odrasel brez vere. In ko sva se srečala po dolgih letih, sva se pogovarjala o delu, ki ga imava. Pa mi je dejal: "Če bi ti dali vsi toliko dela kot jaz, bi bil brez dela." In odgovoril sem mu: "Ne, ne! Že zdaj imam toliko dela, da do takih kot si ti sploh ne pridem. Če bi pa imel same takšne kot si ti, pa bi bil desetkrat preobremenjen z delom."

V času, ko računalniki in roboti prevzemajo mnogo dela in tudi zaradi tega narašča nezaposlenost, mnogokje nujno iščejo psihologa, psihiatra, socialnega delavca – pač nekoga, ki bi za človeka imel čas in besedo. Tako je na svetu: vedno dovolj stisk, ki kričijo po odrešenju in po tistih, ki besedo odrešenja prinašajo. Kar milo se mi stori, ko mi večkrat kdo reče: "Pater, saj nas ne boste zapustili..." Ljudje me potrebujejo, v tem sem potrjen. Res se najde kdo, ki meni, da Odrešenika ne potrebuje, toda takšen človek je bolnik posebne vrste in kot tak bi potreboval

Božja beseda

NASLEDNJI dan je spet Janez ondi z njim dva izmed njegovih učencev; in ko se je ozrl v mimo gredočega Jezusa, je rekel: "Jagnje božje!" Njegove besede sta slišala ona dva učenca in sta šla za Jezusom. Jezus pa obrne, in ko ju vidi, da gresta za njim, jima reče: "Kaj iščeta?" Odgovita mu: Rabi (kar pomeni učenič), kje stanuješ?" Veli jima: "Pridita in pogledjta!" Šla sta in videla, kje stanuje, tisti dan ostala pri njem. Bilo je okrog desete ure.

Eden izmed onih dveh, ki sta od Janeza in šla za njim, je bil Andrej, brat Simona Petra. Ta najde najprej svojega brata Simonu. Jezus se nanj ozre in reče: "Ti si Simon, Jovanov sin: ti se boš imenoval Kefa", kar pomeni Peter (Skala).

Naslednji dan je hotel Jezus oditi v Galilejo, pa dobi Filipa in mu reče: "Hodi za menoj!" Bil je to Filip iz Betsajde, mesta Andrejevega. Filip dobi Natanaela in mu reče: "Njega, o katerem so pisali Mojzes v preroški, smo našli: Jezusa, Sina Jožefovega, iz Nazareta." Natanael mu reče: "Iz Nazareta? Kje more biti kaj dobrega?" Filip mu reče: "Pridi in pogledj!" Ko Jezus vidi, da prihaja Natanael, reče o njem: "Glej, pravi Izraelec, v katerem ni zvijače." Natanael ga vpraša: "Kod me poznaš?" Jezus mu odgovori: "Preden te je Filip poklical, ko si bil pod smokovnim drevesom, sem te videl." Natanael mu pravi: "Učenik, ti si Sin božji, ti si kralj Izraela." Jezus mu odgovori: "Ker sem ti rekel, da sem te videl pod smokvinim drevesom, verjameš. Še kaj večjega kot to boš videl." In reče mu: "Resnično, resnično, povem vam: Vi boste hoditi nad Sinom človekovim."

Jan 1, 35 – 51

še posebno nego. Kot je dejal papež Janez Pavel II., smo tisti, ki smo poklicani, poslani, da današnjemu človeku s svojimi praznimi rokami prinašamo upanje in odrešenje.

Ljudje te potrebujejo, Jezus pa te kliče... Tako kot poroča evangelist Janez o poklicu prvih učencev, tako se dogaja tudi danes. Čudovite, včasih kar neverjetne zgodbe! Naj vam danes posredujem eno izmed njih!

Ko sem obiskoval zadnji – to je šesti – letnik teološke fakultete v Ljubljani, je bil med študenti prvega letnika kaj zanimivi "brko" – mizarški mojster Jože Pavlakovič iz Bele krajine, letošnji novomašnik. Ko se je "usodnega oktobrskega dne" odločil, da pojde v bogoslovje, je na Preloki završalo. Vsa usta so govorila skoraj iste besede: "Jože se je šel učiti za župnika v Ljubljano!" Po sedmih letih prizadevnega mizarškega dela, sodelovanja v različnih društvih ter skupnih podvigih v krajevni skupnosti...

Sedaj so to le spomini. Istim ljudem, Belokranjcem, ki so nekoč cenili njegovo pošteno delo, bo Jože pel novo mašo. Na tisti čas pred leti jih bodo spominjali le njegovi lepi črni brki...

Mir in občutek božje bližine ga je zajel, kakor sam pripoveduje, ko je prestopil prag semenišča. Naj se le ženejo drugi za svoje osebne interese, za blaginjo; naj se le mrzlično pehajo za večje udobje, za boljši kruh, lepši avto in hišo, pa še letno hišico zraven! Vse jim je privoščil, tudi izlete na Havaje, kamor bi se jim le za hotelo.

Duhovni poklic je zastonski božji dar. Zastonj ga je prejel, zastonj ga bo dajal. V prvih duhovnih vajah je Jože to spoznanje opredelil za svojo osebno kroniko kot dogodek leta. Neznane molilce je zaslučil za vsem tem. Gradil je v sebi bodočega delivca božjih skrivnosti, oznanjevalca božje besede, glasnika miru, ki je sad Duha.

"En dan v semenišču je celota zase," dopoveduje Jože, "in vsakega je treba napolniti z vsebino. Študij pogloblja in širi obzorja, meditacije, molitve in druge oblike duhovnega življenja plemenitijo umske napore. Um in srce se vzajemno oplajata... Vsak bogoslovec je na začetku poln energije in zanosa, saj Bog ne skopari z milostjo, ko gre za pomembne življenjske odločitve. Novo nastaja polagoma in zagotovo ter samo po sebi. Kako ne bi – ob molitvi trikrat na dan! Maša postaja doživljanje božje bližine. To preobrazuje. Raste spoznanje, da nas Bog vsak dan sprejema z novo ljubeznijo. Mesečne duhovne obnove in letne večdnevne duhovne vaje – osrečujoči dnevi zbranoosti in premišljevanj – širijo duhovna obzorja."

Kot blisk so minila leta, da Jože kar ne more verjeti. Od tistega "usodnega dne" se je vse doslej pisalo v njem razveseljivo spoznanje: "V glavnem sem pa zelo, zelo srečen človek in to srečo bi želel deliti z vsakomur, ki ga bom srečal v življenju."

Potem, ko je bogoslovec v prvem letniku sprejet v skupnost slovenskih duhovnikov in bogoslovcev, postopoma do šestega letnika vstopa v kleriški stran. Diakonsko in mašniško posvečenje pomeni dokončno odločitev za popolno predanost Cerкви in Bogu.

Kristusova beseda "Hodi za menoj!" odmeva z jordanjskih in genezarejskih obrežij tudi še v naš čas in išče "Izraelce, v katerih ni zvijače", med vsemi narodi in ljudstvi. In tako dolgo, dokler bomo te besede slišali ter jim bodo vsaj nekateri odgovorili, se nam ni treba bati, da bi naša Zemlja iztirila v izprijene koordinate zla.

In končno: vsi napnimo ušesa in prisluhajmo! Potrpežljivo, vztrajno... In slišali bomo, da smo poklicani po imenu. Tam kjer smo, z vso ljubeznijo izpolnimo voljo božjo!

To je božji klic.

P. CIRIL

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Veliko noč smo imeli lepo in pristrčna zahvala vsem, ki ste kakor koli pomagali pri pripravah in bogoslužju, da so prazniki potekali prijetno in v domačem vzdušju. Menim, da je bilo letos več ljudi pri maši na veliki četrtek in pri obredih velikega petka. Manj kot lani pa je bilo vernikov na veliko soboto zvečer, za kar je krivo nestalno vreme. Do zadnjega nismo vedeli, ali naj bi imeli bogoslužje na prostem ali ne. Končno smo se odločili za zunaj in res ni bilo več dežja, niti ne vetra in hladu. Zelo lep pa je bil obisk na velikonočno nedeljo pri glavni maši na prostem.

+ Doslej se je vrnilo 418 velikonočnih darilnih kuvertic s skupno vsoto 6,108.20 dolarjev za vzdrževanje verskega središča. Bog povrni vsem, ki se zavedajo, kaj nam središče pomeni! Nekateri na kuvertico ne napišejo svojega imena, zato pride dar v knjigo pod N. N. Ker te darove vpisujem že od prvega leta naše cerkve v posebno knjigo z imeni družin, bi želel in bi bilo prav, da te kuvertice (za božič, veliko noč in za proščenje) označite z imenom.

Vsota darov še ni dokončna, ker kuvertice še prihajajo. Od družin, ki živijo izven Melbourn po Viktoriji, jih prejemam po pošti. Ti rojaki imajo komaj kdaj (ali pa nikoli) priliko obiskati naše središče, pa ga le podpirajo. Žal pa imamo tudi rojake, ki kar pogosto prihajajo v našo cerkev, teh naših treh letnih darilnih kuvertic pa niso še nikoli vrnili ...

+ Nabirka velikega petka je po vseh cerkvah sleherno leto za vzdrževanje svetišča po Palestini, kjer je živel naš Odrešenik. Naša letošnja nabirka v ta namen znaša 155.60 dolarjev. — Naša postna akcija Project Compassion pa je po družinskih šparovčkih in posebnih kuvertah nabrala letos vsoto 643.61 dolarjev. Od tega bomo — kot običajno — polovico poslali našim posinovljenim misijonarjem v Afriko, polovica pa gre nadškofijski dobrodelni pisarni v pomoč nerazvitim deželam. Zahvala vsem sodelujočim! Če kdo še ni od-

dal šparovčka, naj to stori čimprej! Hvala!

+ Krščevali so tokrat sledeče družine: Dne 17. marca je krstna voda v naši cerkvi oblila hčerkico Milenka Stanič in Majde r. Leban, Kalorama. Ime ji bo **Bianca Jae**. — Isti dan je krščevala tudi družina Jožefa Valkoviča in Biserke Marije r. Ivančič. Iz St. Albansa so prinesli **Daniela**. — Pri obredih velike sobote smo imeli krst nove članice družine Andreja Fistrič in Anite r. Žele. **Michelle Simone** so prinesli iz Greensborough. Kakor njen bratec Simon Benjamin na veliko soboto pred dvema letoma, se je tudi Mihelca pri slovesnih obredih dobro zadržala. — Dne 8. aprila smo krstili **Milko**, ki je kot prvorojenka razveselila družino Nevenka Tokiča in Antonije r. Kristo. Prinesli so jo iz East Brunswicka. — Čestitke vsem družinam!

+ Tudi porok je bilo nekaj. Poleg ene poveljavljene civilne poroke po mnogih letih (teh sem vedno zelo vesel!) naj omenim mladi par, ki je stopil pred oltar 16. marca: **Zinka Maria Simunkovič**, ki je rastla med nami in kot dekletce veliko nastopala na našem odru (Anica Srnečeva, takratna učiteljica in srce Slomškove šole, je njena teta), je rekla "Da!" svojemu izbrancu. Zinka je bila rojena v Carltonu in krščena v Fitzroyu, **Anthony John Farquer**, avstralskega rodu, pa je bil rojen v Coburgu in krščen v Brunswicku. — Dne 30. marca sta si v naši cerkvi obljubila zvestobo **Peter James Trinnick** in **Helena Čampelj**. Nevesta, rojena v Melbournu in krščena v Carltonu, je po svojem sodelovanju in nastopih tudi znana med nami. Ženin sicer ni slovenskega rodu, a se že toliko let druži s slovensko mladino, da je postal kar eden izmed njih.

Naj omenim še poroko, ki jo je 23. februarja praznovala družina med našimi naročniki, ki živi na deželi, blizu Ballarata: hčerka **Marija Majda Magdič** (rojena v Melbournu, krstil pa sem jo v takratni kapeli Baragovega doma) je pred oltarjem farne cerkve sv. Patrika, Gordon, dobila življenjskega druga. Ime mu je **Christopher Gatt**, je pa malteskega rodu iz North Sunshine.

Vsem parom obilo božjega blagoslova na pot!

+ Naj omenim, da ilustracija naslova tele naše rubrike, melbournske tipkarije, ne velja več. Tista hiša na levi cerkve je odveč. Trenutno je ni, oz. so ostale od nje le razvaline, ki jih tovarnjaki odvažajo. Še malo, pa bo naš svet ob cerkvi prazen in pripravljen, da začnemo, čim dobimo dovoljenje občine in zdravniškega vladnega oddelka, graditi. Če ilustracija nakazuje, da naš bodoči "Dom m. Romane", pa tudi ne velja. Načrti za naš "Nursing Home" predvidevajo kvadratasto nizko stavbo, ki velja glede graditve za najcenejšo, ker je celotna pod eno streho.

Dom bo imel 28 postelj in bo torej nudil poleg ne-

ge domače okolje osemindvajsetim rojakom, ki bi drugače samevali Bog vedi kje med tujci.

+ Na nedeljo 10. marca smo se poslavljali od **Zalike Svenšek**, ki je živel pri sestrah v Slomškovem domu in letos napravila maturo. Ta dan je namreč odhajala v Slovenijo kot kandidatinja za kongregacijo naših sester frančiškank Brezmadežne. Tam je že pričela postulacijo in vse, ki se je spominjajo, lepo pozdravljajo. Ko bo končala dobo poskušnje ali noviciat, se bo — upamo — vrnila med nas na delo kot redovna sestra. V njeni odsotnosti bomo pogrešali Zalikin prijazni nasmeh, pa tudi njene pridne roke. Do vseh je bila vedno ustrežljiva — zdaj pa jo mi podpirajmo z molitvijo, da bo vztrajala na začetni poti.

Kropičeva Ivanka — zdaj sestra **Petra** — je odšla pred več kot dvema letoma od nas po isti poti. Letos bo končala noviciat in že komaj čaka, da se vrne med nas. Tudi njo priporočam v molitev. Letos je med Slovenci posebno "leto poklicev" in se moramo še bolj zavedati cene vsakega duhovnega ali redovnega poklica.

+ **MATERINSKO PROSLAVO** bomo imeli v našem središču na prvo majsko nedeljo — to držimo že vsa leta namesto druge nedelje, ko je za mašo na vrsti Geelong. Po maši se bomo zbrali v dvorani k nastopu Slomškove šole. Sledila bo zakuska, zato spet naprošam družine, da prinesejo kaj dobrot za našo skupno mizo.

+ Letos obhaja naše versko središče **srebrni jubilej** — **25-letnico obstoja**. Praznovali ga bomo večkrat, pa zato bolj preprosto. Sem pač sam s prehudo kopico dela in ravno to leto smo v nekaki krizi, ko vse skupaj nekaj peša in je krivulja redne dejavnosti uravnana navzdol. Ni to prvič in ne zadnjič — tega sem že vajen. Tolikokrat je treba znova in znova začeti. . .

Ne bi pa bilo prav, če bi šel tak jubilej tiho mimo v pozabi. Zato sem za letošnje prošenje, ki ga obhajamo v juliju, povabil med nas melbournskega **nadškofa Frančiška Little-a**. Ker je na prvo julijsko nedeljo, na katero navadno slavimo naša zavetnika, že zavzet, bomo zato letos naše prošenje predstavili na drugo nedeljo v juliju. Geelong mi bo moral oprostiti, da bo v juliju slovenska maša odpadla.

Srebrnega jubileja se bomo skozi leto še spominjali, posebno pa še v oktobru ali novembru, ko bomo spet imeli goste, tokrat iz domovine: med nami bosta pomozni ljubljanski škof **Jožef Kvas** in pa **p. Miha Vovk**, provincial slovenskih frančiškanov. Moja želja je, da bi ob njunem obisku imeli tudi slovesnost postavitve in blagoslovitve vogelnega kamna našemu "Domu počitka".

+ **ŠMARNICE** bomo v maju sproti objavljali. Začeli

jih bomo seveda zvečer ob pol osmih v sredo prvega maja s petimi litanijami, pa tudi vse nedeljske maše bomo združevali s šmarnično pobožnostjo. — Večerna maša bo tudi 3. maja, ko je prvi petek v mesecu. — Vnebohod (četrtak 16. maja) je zapovedan praznik: zopet imamo poleg jutranje maše ob sedmih tudi večerno ob pol osmih. Vabljeni!

+ Na letošnji **MLADINSKI KONCERT** (na soboto 31. avgusta v Adelaidi) je seveda vabljen tudi naša mladina. Žal Glasniki za enkrat spijo. Morda bo nastopil kateri posameznik. Vsekakor pa bo Melbourne dostojno zastopal ansambel "Večerni zvon". Zvedel sem, da so Baričevi organizirali za potovanje na koncert avtobus. Morda imajo še kaj mest, če bi se kdo želel pridružiti.

+ Žal moram spet poročati tudi o obisku sestre **Smrti**: Dne 13. marca je v Queen Victoria bolnišnici v Melbournu izdihnila **ANTONIJA GLUŠIČ**, rojena Lesjak dne 17. januarja 1936 v Trebelnem pri Kamniku. V Avstralijo je prišla za svojim možem **Jožefom Glušičem** in po njegovi smrti v juliju 1978 ostala sama. Zadnja leta je živel v Prestonu in več let bolehal za rakom ter bila pod zdravniško oskrbo. Do zadnjega je upala, da se bo letos vrnila domov in bila med svojimi. Žal je zahrbtna bolezen zahtevala svojo žrtev. Lepo pripravljena s svetimi zakramenti, ki jih je med boleznijo večkrat prejela, je zaključila svoje zemsko potovanje. Rožni venec ob krsti smo zmolili v naši cerkvi na nedeljo 17. marca zvečer, naslednji dan pa imeli mašo zadušnico. Pokojnica želja, da bi njeno truplo poslali za pokop domov, se je uresničila dne 23. marca.

Prav na veliko soboto, 6. aprila, je v Alfred Hospitalu v Melbournu — deset minut po mojem obisku — končal svojo zemsko pot komaj 39-letni **VINKO HABJAN**. Lansko leto je začel bolehati, a rak se je iz pljuč razlezel po ostalih organih in mu zdravniška pomoč ni mogla rešiti življenja. Bil je s trpljenjem in zakramenti pripravljen za večnost.

Pokojni Vinko je bil rojen 12. aprila 1945 na Golniku in krščen še isto leto v Domžalah, kjer je družina živel. Življenje v Avstraliji je leta 1967 pričel v Baragovem domu. Leto kasneje je pripeljal predstaviti svojo izbranko **Zoro Buršac**, doma iz Bosne, ter se z njo poročil v kapeli Baragovega doma. Tudi oba otroka, **Edita** in **Pamelo**, je prinesel h krstu k nam. Družini je pripravil prijeten domek v Scoresby, ki pa ga sam ne bo več užival. V sredo 10. aprila smo imeli v tamkajšnji farni cerkvi sv. Juda Tadeja pogrebno mašo — z mano je somaševal še domači duhovnik in pa salezijanec kolegija, kjer študira pokojnikov sin **Edi**. Grob je dobil v Springvale.

V torek 9. aprila zjutraj sem bil klican v Box Hill, kjer je na svojem domu v rani jutranji uri med spanjem izdihnil WALTER BUHLER. Bil je srčni bolnik, vendar je bila smrt nepričakovana in težak udarec za družino. Pokojnik je bil po rodu iz Švice, kjer je bil rojen 18. septembra 1923. V Avstraliji, kamor je emigriral leta 1951, je spoznal Marijo, hčerko slovenske družine Androjna. Poročila sta se v oktobru 1956. Pred leti je veliko pomagal tukajšnjemu duhovniku za nemško govoreče priseljence, pa tudi k nam

je rad prihajal, zlasti k spovedi. Bil je vzoren katoličan in je po veri vzgajal tudi svoja otroka, zdaj že odrasla (Anthony and Christine poučujeta v katoliški šoli). Prepričan sem, da mu ni bilo težko stopiti pred večnega Sodnika. Pogrebno mašo ob somaševanju štirih duhovnikov smo imeli 11. aprila v farni cerkvi v Box Hillu, nato je sledil pogreb na pokopališče Templestowe.

Sorodnikom vseh treh naših pokojnih iskreno sožalje, mrtvim pa božji mir!

Naslovna stran naše prve celotne BIBLIJE
Jurija Dalmatina, tiskane pred 400 - leti

Dosedanji slovenski prevodi svetega pisma

- 1555 – Primož Trubar je poleg Abecednika in Katekizma pripravil tudi slovenski prevod evangelija po Mateju.
- 1557 – Primož Trubar je prevedel vse štiri evangelije in Apostolska dela.
- 1560 – Primož Trubar je prevedel Pavlovo pismo Rimljanom.
- 1561 – Primož Trubar je prevedel 2. Pavlovo pismo Korinčanom in Galačanom.

- 1566 – Primož Trubar je prevedel Psalterij.
- 1567 – Primož Trubar je prevedel Pavlovi pismi Efežanom in Filipljanom.
- 1573 – Dekan Radlic iz Višnje gore je prevedel Matejev evangelij; to je prvo svetopisemsko besedilo v slovenščini, ki je prišlo iz katoliških vrst.
- 1573 – Jurij Dalmatin je prevedel Jezusa Siraha. To je prva knjiga, ki je bila natisnjena na slovenskih tleh, v Ljubljani pri Mandelcu.
- 1577 – Primož Trubar je dokončal prevod Nove zaveze. Torej je prva Nova zaveza v slovenščini izšla v Tübingenu (Nemčija) v letih od 1557 do 1577.
- 1578 – Jurij Dalmatin je pri Mandelcu v Ljubljani izdal pet Mojzesovih knjig, naslednje leto jih je ponatisnil in dodal še Salomonove pregovore.
- 1582 – Primož Trubar je izdal Novo zavezo v dveh delih, nekoliko popravljeno.
- 1584 – Pri Selfichu v Wittembergu v Nemčiji je Jurij Dalmatin izdal BIBLIJO, prvi celotni prevod Svetega pisma v slovenščino. Za novo zavezo je precej uporabljal Trubarjev prevod, vendar se je bolj naslonil na Lutro. Slovenski prevod je po redu dvanajsti prevod celotnega Svetega pisma v tuje jezike, kar je našemu številčno malemu narodu vsekakor v veliko čast. – Tudi katoličani so Dalmatinov prevod uporabljali 200 let. – Leta 1968 je izšel faksimile te znamenite knjige.
- 1680 – Kanonik Matija Kastelic je prevedel šest svetopisemskih knjig, ostale pa so v rokopisu.
- 1768 – Avguštinec Marko Pohlin se je tudi lotil prevoda Svetega pisma, toda janzenisti so nasprotovali natisu in škof ga končno ni dovolil.
- 1771 – Štefan Kuzmič je pripravil Novo zavezo za Prekmurce. Ponatisa sta izšla še dva: leta 1817 in 1848.

1784 - 1802 — Jurij Japelj in Blaž Kumerdej sta pripravila celotno SVETO PISMO, poznano pod Japljevim imenom. Nova zaveza je skoraj v celoti Dalmatinova. Opombe so Alliolijeve. Skupaj je izšlo 10 zvezkov: osem stare in dva nove zaveze.

1834 — Gollmayerjev prvi del nove zaveze je ostal v rokopisu.

1856 - 1859 — Jurij Volc je skupaj s štirinajstimi duhovniki pripravil nov prevod celotnega Svetega pisma, ki je znano kot WOLFOVO SVETO PISMO. Prevajali so ga iz Vulgate, opombe pa so Alliolijeve. Natisnil ga je Jožef Blaznik v Ljubljani.

1870 — Na Dunaju je Josip Stritar prevajal za Britansko biblično družbo.

1884 — Na Dunaju je izšel Novi testament.

1925 — Jere, Pečjak in Snoj so prvič iz grškega izvirnika prevedli prvi del nove zaveze. Ponatisa sta bila dva: leta 1937 in 1948.

1929 — Isti avtorji so pripravili tudi drugi del nove za-

veze. Ponatisa sta izšla leta 1939 in 1948.

1939 — Matija Slavič je prevedel prvi del stare zaveze.

1959 - 1961 — Slavič, Jere, Aleksič, Pečjak in Snoj so pripravili celoten prevod, znan pod imenom MARIBORSKO SVETO PISMO.

1974 — To leto je izšla EKUMENSKA IZDAJA, ki je v bistvu popravljena mariborska.

1977 — Družba sv. Mohorja v Celovcu izda prevod Evangelijev in Apostolskih del, ki ga je pripravil Janko Moder ob sodelovanju dr. J. Z.

1979 — Britanska biblična družba izda Jezusovo blagovest, prevod Evangelijev, ki ga je pripravil France Rozman.

1984 — NOVI PREVOD SVETEGA PISMA NOVE ZAVEZE, ob 400-letnici prvega slovenskega tiskanega Svetega pisma. Ob številnih sodelavcih je zadnjo redakcijo celotnega besedila opravil France Rozman. V pripravi je ponatis, ker je bila prva izdaja takoj razprodana.

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(Štiriindvajseto poglavje: TAKO GLEDA NA STVARI MOŠKI)

Garth se je nagnil naprej in se prijel za stebrička naslonjala. Doktorjev prepričljivi ton je pričel v njem vznemljati sum, če je takrat pravilno presodil položaj. Ta dvom se je v njem oglasil prvič, odkar je pred tremi leti zapustil cerkev v Shenstonu.

Zdravnik je videl, kako je prebledel kot mrlič in kako so mu na čelo stopile znojne kaplje.

»Oh, Brand,« je zastokal, »jaz sem slep! Usmilite se me! V moji temi je vse tako pomenljivo!«

Zdravnik se je zamislil. Če bi njegovi učenci in učenke ta hip videli izraz njegovega obraza, bi rekli, da opravlja zelo tvegano operacijo, kjer čisto malo zgrešeni rez noža lahko povzroči smrt bolnika. In imeli bi prav: na tehtnici sta zdaj namreč bili dve usodi in njuna sreča je bila v mnogočem odvisna tudi od tega, če bo roka operaterja čvrsta in mirna.

Zdravnika je pretresel ta razburjeni obraz, orosen s smrtnim znojem, ta tragični klic: »Jaz sem slep.« Prijatelj

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU

ZA NAŠE "MISLI":

\$1,000.— N. N. v Sydneyu (Dobrotnik ne želi biti poznan. Za dar Bog povrni!) \$50.— Veronika Robar; \$34.— Marija Zai; \$19.— Franc Plesničar Jr., Ivan Prpič; \$18.— John Horvat, Maura Vodopivec; \$17.— Vinko Marn; \$14.— Anton Kosi, Martin Berkopec, Ivanka Kleva, Ivan Šuštarčič, George Marinovich, Ignac Lipič, Anita Saražin, Josipa Kunek, Anton Berkopec, Franc Janežič; \$13.— Janez Klemenčič; \$10.— Wilhelm Wetzel, Franc Tratnjek, Slavko Hrast; \$9.— Jože Kromar; \$8.— Valter Prosenak, Ivan Marinič, Rafael Žičkar; \$7.— Marija Medved, Anton Volk, Anton Skok; \$6.— Ivanka Bon, Roza Cerkvenik, Ivan Nadoh, Franc Hrvatin; \$5.— Olga Meziniec, Ivanka Žabkar; \$4.— Franc Juha, Maria Kohek, Kristina Vajda, Jože Dekleva, Julijana Mikac, Dragica Gelt, Anton Brumen, Maria Cancer, Adam Klančič, Frank Flisar, Anton Vidmajer, Josipa Nikolac, Marija Lotrič, Vida Koželj, Marija Blažević, Milka Tomažič, Albina Dekleva, Milka Gombač, Jože Cetin, Bruno Zavnik, L. & M. Klemen, Štefan Baligač, Alojz Seljak, Lojze Furlan, Franc Horvat, Pavla Bernetig, Ana Kustec, Jo-

Znameniti ljubljanski Robbov vodnjak na Mestnem trgu. V ozadju se vidi stolnica sv. Nikolaja.

Že Brodnik, Leopold Matelič, Ivan Hozjan, Leopold Dejak, Maks Furlan, Drago Grlj, Gabriel Čefarin; \$3.— Štefanija Rijavec, Janez Jernejčič, Anton Gjerek; \$2.60 Rudi Mežnar; \$2.— Dinko Zec, Boris Topolovec, Marija Oražem, Josip Rakar, Ivan Horvat, Mihael Ulcej; \$1.— Ivanka Potepan, Silva Krčmar, Elizabet Geist, Štefanija Andlovec, Helena Popovič; \$0.50 Zvonko Gorian.

NAŠIM POSINOVLJENIM

AFRIŠKIM MISIJONARJEM:

\$200.—C. Š.; \$100.— Druž. Janez Bugar; \$60.— N. N. (Sydney). L. & I. F.; \$50.— Janez Šveb (za lačne), N.N. (Qld.) velikonočno darilo p. Hugonu. N. N. v Melb., p. Hugonu; \$20.— George Marinovich, Ana Kučko, Ivanka Bajt (ACT) namesto velikonočnih voščil sorodnikom in prijateljem; \$15.— Nežka Jesenko; \$10.— Marija Rogina.

je bil zdaj tak, da ga zdravnik ni mogel gledati brez sočutja. Misel na ženo, ki je tam zgoraj zvezanih oči stegovala roke k njemu in ga prosila pomoči, je utrdila njegove živce.

»Res ste slepi, Dalmain,« je rekel mirno, »mislim pa, da niste bedak.«

»Kako? Hočete mar reči, da sem takrat bil bedak?«

»Kako bi mogel jaz soditi o tem,« je odvrnil zdravnik. »Jasno in natančno mi povejte, kako je bilo, prikažite mi jo tako, kot nanjo gledate vi, potem pa vam bom povedal, kaj o vašem primeru mislim jaz.«

Njegov ton je bil tako miren in tako vsakdanji, da je na Gartha vplival pomirjevalno. Z enakim glasom bi zdravnik lahko govoril o ošpicah ali o angini.

Garth se je sklonil nazaj, vtaknil roko v notranji žep plašča in otipal pismo, ki ga je bil spravil tja.

Ali naj spregovori?

Ali si končno sme privoščiti olajšanje, da o svojem trpljenju govori človeku, ki mu gre popolnoma zaupati, pa mu pri tem ne izda, da gre za Jane, katero doktor prav dobro pozna?

Zdravnik je molče čakal. Po dolgem molku je Garth le spregovoril: »Brand, če si privoščim to neizmerno olajšanje, da se vam, kot želite, popolnoma odkrijem, ali mi obljubite, da ne boste skušali ugibati, kdo je žena, o kateri bom govoril?«

»Dragi prijatelj,« je odvrnil Brand z glasom, ki je Gartha še utrdil v zaupanju, »nikdar se ne trudim, da bi stikal za skrivnostmi drugih. Takšne vrste zabava zame sploh ni privlačna. Če skrivnosti že prej poznam, mi jih ni treba šele ugibati. Če jih pa ne poznam, a ji njih lastniki želijo prikriti, mi še na misel ne pride, da bi jim jih kradel, kakor mi tudi še na misel ne pride, da bi jim vzel denar!«

»Hvala. Ničesar vam nimam namena prikrivati. Obzirnost do nje pa me obvezuje, da ne izdam njenega imena.«

»Razumem. Kar pripovedujte, prijatelj, ne bom vas prekinjal.«

»Vse vam bom povedal kot bom le mogel preprosto in na kratko. Poznam jo že več let in srečaval sem se z njo povsod, kjer je bila kaka večja družba. Vedno sem do nje čutil neko posebno naklonjenost in zelo sem cenil njeno modrost. Meni in mnogim drugim je bila prava tovarišica, nikdar pa še pomislil nisem, da bi me mogla z njo povezati tudi kaka ljubezen. Bila sva srečna, da sva drug ob drugem in še sama nisva pomislila zakaj. Sploh jo je nemogoče opisati. Bila je... bila je...«

Zdravnik je kar videl, kako na Garthovih ustnicah leži ime »Jane«, toda ni hotel zaustaviti toka zaupnega pripovedovanja, zato ga je le spodbudil: »Da, prav dobro razumem, kaj bi radi rekli. Naprej?«

»Jaz sem imel svoje napake, pa še veliko sem jih imel!« je nadaljeval mladi glas ognjevito. »Na ženskah sem vedno videl samo lepoto, lepota me je naravnost očarala. Nikdar nisem niti pomislil na poroko. Bilo mi je zadosti,

da sem podoba žene, ki sem jo občudoval, naslikal. Njihove matere, tete in druge starejše sorodnice so si domisljale, da se bom poročil s katerim od svojih modelov, dekleta sama pa so dobro vedela, da o tem ni niti govora. Tega nisem mogel nikoli razložiti mojem in spremljevalkam žena, katere sem slikal, dekleta pa so me dobro razumela in zdaj, v tej moji noči, niti ena ne pride, da bi mi kaj očitala!»

»Ljudje so o vas mislili drugače,« se je nasmehnil Deryck, »toda jaz verjamem vam.«

»Glejte, edini dve ženi, ki sta imeli name kakšen vpliv, sta bili moja mati, ki mi je umrla, ko mi je bilo devetnajst let, in stara Margery Grann, ki jo najpristrčneje objamem vsakokrat, ko grem zdoma ali vrnem domov. Ta navezanost iz otroških let mi je ostala najsvetlejši spomin v življenju. Pri tem je ostalo vse do nekega junijskega večera, od katerega je preteklo že nekaj let. Ona in jaz sva bila v istem dvorcu kot gosta. Tedaj se je zgodilo nekaj... V enem samem čudovitem trenutku se mi je v njej razodela žena, soproga in mati in vsa nežnost, vsa popolnost njene čiste duše. V tem trenutku se je v meni spočela želja po njej. Te želje ni mogla utešiti nobena stvar in ne bo je mogla utešiti vse do tistega dne, ko se bom spet srečal z njo v sijaju zlatega mesta, tam, kjer ne bo več ne bolečine ne solz in ne teme...«

Ta pogleda oropani obraz je sijal in ožarjal ga je plamen iz kamina. Zdravnik se ni ganil. Mirno je čakal, da se Garthovo razburjenje poleže.

»In tako sem naenkrat spoznal, da jo ljubim, da jo želim imeti za vedno. Začutil sem, da mi njena navzočnost dela dan topel in svetel, če je pa ni, je okoli mene mrzla noč. In vsak dan je bil zame svetel, kadar je bila ona v moji bližini.«

Garth je za hip zastal.

/Nadaljevanje sledi/

**Sreča izvira iz
ljubezni,
ljubezen iz dobrote,
dobrota iz Njega,
ki je vir vsega
dobrega.**

V POMOČ

BARAGOVEMU POSTOPKU:

\$20.— Družina Anton Brumen.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$160.— N. N. (Geelong) za lačne; \$50.— N. N. (za lačne otroke), Janez Šveb; \$20.— Anton Kristan, Rihard Bogatec; \$10.— Marija Rogina; \$4.— Franc Mahnič.

ZA LAČNE V ETIOPIJI:

\$150.— Anton Kosi; \$100.— N.N. v Melbourne; \$20.— N. N. (Qld.), Milka Gombač; \$15.— Tinka Urh (namesto venca na grob Walterju Buhlerju); \$13.— T.R.; \$10.— Albin Gec, Ana Kustec; \$9.— Marija Telich; \$6.— druž. Mikac; \$5.— Sabina Rutard, Silvija Kužnik in Andrej Konestabo; \$4.— Darko Butinar; \$3.— Albina Zitterschlager.

DOBROTNIKOM
BOG POVRNI!

Odpusti!

Če tvoj te prijatelj razžali — odpusti!

Beseda te huda ne pali — odpusti!

Nenadoma mnogokrat v prsih srca porodé se vali — odpusti!

In v srcu, ki ti ga ne vidiš, kesanje se morda zrcali — odpusti!

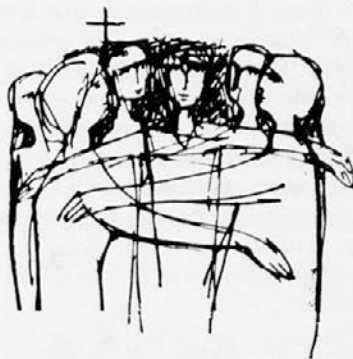
Ne vidiš ti, doklej mu bodo nebeški še žarki sijali — odpusti!

Da v tebi ne bodo prekasno vesti se glasovi odzvali — odpusti!

Da jokal ne bodeš pred jamo, ki druga so v njo zakopali — odpusti!

Po smrti ne kliči: Prepozno! — v življenju ljubezni ne kali! — ODPUSTI!

ANTON MEDVED

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

VSEM rojakom, ki so tako lepo sodelovali pri raznih pripravah na praznike in pri obredih velikega tedna (z ministriranjem, branjem beril, prošnji, pasijona, s petjem...), se iskreno zahvalim. Ne smem pa pozabiti onih, ki nam redno pomagajo pri čiščenju cerkve, dvorane, ostalih prostorov in dvorišča.

Mešani zbor je prepeval na cvetno nedeljo in tudi zelo poživil bogoslužje vigilije s sveto mašo, vstajenjem, zahvalno pesmijo in blagoslovom. Mladinski zbor pa je tudi navdušeno prepeval pri glavni maši na velikonočno nedeljo. Hvala tudi organistinjam in pevovodjem ljudskega petja. — Že nad dve leti imamo lepo vpeljana prodajo peciva, čaja in kave ob nedeljah po maši, za kar skrbijo naše marljive gospodinje, možje pa skrbijo za druga okrepčila. Prav tako je velika pomoč našemu verskemu središču stojnica, ki deluje vsaka dva meseca na cesti v Merrylandsu. Tudi vsem, ki imajo zasluge pri tem, sem iskreno hvaležen. Ob tem naj omenim še dve delovni ekipi, ki skrbita za hrano, pijačo in postrežbo pri naših piknikih in prireditvah v dvorani.

Zahvala tudi vsem rojakom, ki so nam za praznike poslali čestitke in darovali za razne namene našega verskega središča, ter za misijone, za lačne, preko nas poravnali naročnino za "Misli" in darovali v tiskovni sklad.

ŠMARNIČNO POBOŽNOST bomo imeli pri Sv. Rafaelu vsak petek in ob sobotah zvečer pri maši ob sedmih, ob nedeljah pa pri maši ob 9.30. Začetek te pobožnosti pa bo seveda v sredo na prvega maja ob sedmi uri zvečer s petimi litanijami Matere božje z blagoslovom; z njo bomo prav tako tudi končali šmarnice na zadnji dan maja, v petek 31. maja. — V

Fig Tree bodo šmarnice vsako sredo meseca maja s sveto mašo ob sedmih zvečer.

Ker je letos LETO MLADIH, v domovini pa tudi LETO DUHOVNIH POKLICEV, bomo pri vseh šmarnicah prosili v ta dva namena. Priporočam Vam, da tudi po vaših domovih uredite šmarnični oltarček z Marijino podobo in svežim cvetjem ter v majskih večerih pred oltarčkom opravite skupno družinsko pobožnost.

SLUŽBE BOŽJE v Merrylandsu so vsako nedeljo ob 9.30, vsako soboto pa zvečer ob 7.00 (ta večerja za nedeljsko). Spovedovanje je pol ure pred mašami. Naj omenim, da traja velikonočni čas, v katerem je vsak katoličan dolžan opraviti velikonočno dolžnost, do nedelje Sv. Trojice (letos 2. julija).

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu — torej 28. aprila, 12. in 26. maja. Poleg tega sem že omenil šmarnično pobožnost, ki bo tam s sveto mašo vsako sredo v maju ob sedmih zvečer. — Zdaj je, upam, že vsem znano, da so maše v slovenski cerkvi v Fig Tree. Na nedelje, ko je tam slovenska maša, je eno uro prej (ob štirih) pevska vaja mladinskega zbora.

CANBERRA ima slovensko mašo na tretjo nedeljo v mesecu, torej 19. maja ob 11.30, 16. junija, 21. julija itd. Kraj: Church/School of St. Bede, vogal Hicks in Nuyts Sts., Red Hill. A. C. T.

WAGGA-WAGGA: slovenska služba božja bo v maju na nedeljo 19. maja ob šestih zvečer pri sestrah na Mt. Erin, Edmondson Street.

NEWCASTLE: izredna slovenska maša s šmarnično pobožnostjo bo v nedeljo 19. maja ob šestih zvečer v Hamiltonu. Naslednja (redna) maša bo v nedeljo 30. junija. Obakrat pred mašo prilika za sveto spoved, po maši pa običajna čajanka v dvorani.

V **BRISBANE** bo slovenska služba božja v nedeljo, 5. maja, ob enajsti uri dopoldan ob priliki **otvoritve društvenih prostorov**. Naslov je 146 Beenleigh Road — Redland Bay Road, Cornubia, Qld.

VNEBOHOD (četrtek, 16. maja) je tudi v Avstraliji zapovedan praznik. V Merrylandsu bo praznična maša ob sedmih zvečer. Poskrbite, da bo tudi vaša družina ta dan pri maši!

MATERINSKI DAN bomo praznovali na nedeljo 12. maja. Pri maši se bomo spomnili vseh naših živih in že pokojnih mater, po bogoslužju pa bodo v dvorani otroci pozdravili mamice z nastopom in pevske točkami. Sledil bo piknik, pri katerem je za delo na vrsti 1. skupina.

DAN UPOKOJENCEV bo na binkošno nedeljo,

26. maja. Po maši bo v dvorani kosilo v počastitev vseh naših starejših rojakov — Avstralci jih lepo imenujejo "Senior Citizens". Prosimo, da se prijavite za kosilo tega dneva. Hrano in postrežbo ima na skrbi 2. skupina.

MIRIAM BAVČAR, ki že eno leto vodi naš mešani zbor, se bo 27. aprila v naši cerkvi poročila s **HENRY-jem STARIHOM**. Obema želimo obilo blagoslova na skupno življenjsko pot. Lepo naj se imata na poročnem potovanju po Sloveniji pri sorodnikih in drugod po Evropi in Ameriki! Pa srečno naj se vrneta med nas, saj bomo oba pogrešali pri obeh zborih. Zlasti "Zarja" bo komaj čakala njune vrnitve, saj se zbor že vneto pripravlja za nastop na mladinskem koncertu v Adelaidi.

MEŠANI ZBOR bo v maju prepeval na prvo nedeljo (5. maja) in na binkošti (25. maja), v juniju pa 9. junija (Rešnja Telo in Kri) in 23. junija. Vaje bodo na petke pred imenovanimi nedeljami zvečer. Petje bo vodila Klakočarjeva hčerka Marija.

LUDVIK in **MARIJA KLAKOČER** mi ob vsakem obisku na domu v Oatley naročata pozdrave za vse znance. Morda je najbolje, da to storim preko "Misli". Zdravje gospe Marije se počasi pa vztrajno izboljšuje. Zdaj je spet nasmejana, kar je bila vedno njena lepa navada. Oba pogrešata petja in naše slovenske maše. Hvaležna sta vsem za molitve za njuno zdravje. Želimo jima, da bi ju kmalu spet srečali pri Sv. Rafaelu!

ŽE OMENJENI MLADINSKI KONCERT bo letos na soboto 31. avgusta v Adelaidi. P. Janez in organizatorji prosijo, da vsi nastopajoči čimprej javijo svoj program. — Mi imamo na najetem avtobusu še nekaj nezasedenih mest. Če bi se želeli udeležiti potovanja v Adelaido, se brž prijavite!

POROKE so pri Sv. Rafaelu to leto kar številne. Mladi se poročajo in mnogi želijo za to slovesnost našo cerkev. To je lepo in prav. Pri tem bi pa le rad pripomnil, da bi bilo še lepše, če bi ti pari poznali našo cerkev in našo skupnost nekoliko bližje tudi pred in po poroki. Našim mladim tudi polagam na srce, naj bodo nekoliko bolj "izbirčni" pri izbiri zakonskega druga, saj gre tu za celo življenje. Nepremišljena izbira je že marsikateri zakon razbila in povzročila obilico trpljenja in težav. Zakon dveh, ki se razlikujeta po veri, kulturi, vzgoji, mišljenju in značaju. . . ima veliko manjše možnosti, da bo res uspešen, kot pa če se poročita dva iste vere in ki izhajata iz enakega okolja. V zadnjem času imamo že celo nekaj primerov, ko je avstralska Slovenka dobila ženina iz Slovenije. Pred leti je bilo ravno narobe:

bilo je pomanjkanje deklet in so jih na debelo uvažali, zdaj pa je očitno pomanjkanje ženinov.

Naj še omenim, da je pred poroko potrebna priprava za zakon na posebnem tečaju, ali pa vsaj pri duhovniku, ki bo poročal. Za katoličana je edini način skleniti veljavni zakon pred katoliškimi duhovnikom, četudi je samo eden zakoncev katoliške vere. Poroka mora biti v katoliški cerkvi, razen če se dobi poseben spregled pristojnega škofa. Posvetujte se o teh stvareh z duhovnikom!

NOVO PREPROGO smo dobili v zakristiji, pisarni in dnevni sobi. Akcijo je sprožila in marljivo nabirala darove med rojaki Ivanka Kariž, pa tudi njena hčerka je pridala nabrani vsoti dovršen del. Bog jima povrne, kakor tudi vsem darovalcem!

NAUK kot priprava na **BIRMO** in **PRVO OBHAJLO** je v teku. Birmance pripravlja ga. Stanislava Nelson, prvoobhajance pa Milka Stanič. Starši naj skrbijo, da bodo otroci redno prihajali k pouku, ki je vsako soboto ob štirih popoldne.

POROKE. — **Suzana Mesarič** iz Murske Sobote, hči Štefana in Marije r. Veberič, in **Tony Ciampa** iz Sydneya, sin Angela in Nancy r. Foti. — Merrylands, dne 30. marca 1985.

Janez Boštjančič, rojen v Veliki Bukovici, krščen v Ilirski Bistrici, sin Ivana in Jože r. Primc, in **Irena Mezgec**, rojena v Sydneyu (krst: Bankstown), hčerka Karla in Nerine r. Jerman. — Merrylands, dne 30. marca 1985.

Obema paroma želimo obilo božjega blagoslova!

KRSTI — **Marko Mihael Leon Klemen**, Redcliffe, Qld., sin Leona in Miriam r. Horvat. Botra štefana in Tončka Horvat sta pri krstu zastopala Tony in Anka Brožič. Krst je bil med mašo v cerkvi Sv. Trojice, Kippa-Ring (Brisbane), 9. marca 1985.

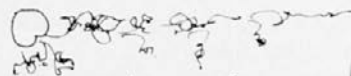
Mark Russell McCudden, Bossley Park, N. S. W., sin Johna in Nadje r. Cenčič. Botrovala sta Robert in Virginia Hill — Bossley Park, 24. marca 1985.

Kristal Celin, Warrawong, N. S. W. Oče Jože, mati Maryanne r. Spada. Botra sta bila John in Ana Crnjolović. — St. Francis, Warrawong, 31. marca 1985.

Malčkom, staršem, botrom in vsem družinam naše iskrene čestitke!

P. VALERIJAN

Z vseh vetrov

SLOVENIJO V SVETU bi moralo tudi tole zanimati: Dosedanji predsedniki Narodnega odbora (NO) za Slovenijo so bili: dr. Jože Basaj (1944 – 1946, živel v ZDA), dr. Miha Krek (1946 – 1969, živel v ZDA) in Miloš Stare (1971 – 1984, živel v Argentini). Zdaj pa načeljuje Narodnemu odboru za Slovenijo **Rudolf Smersu**, ki je bil za predsednika NO imenovan na predlog Slovenske ljudske stranke (SLS) v zdomstvu. Gospod Smersu je bil rojen 1905 v Ljubljani in je po poklicu pravnik. Leta 1932 je bil soustanovitelj Zveze združenih delavcev v Ljubljani, leta 1938 pa je bil izvoljen za poslanca za Ljubljano-okolico v beograjskem parlamentu. Med okupacijo je vodil ilegalno organizacijo "Slovensko legijo", se pridružil beguncem v letu 1945 in z družino emigriral v Argentino.

V Argentini živi tudi sedanji podpredsednik NO za Slovenijo, **dr. Anton Komotar**, imenovan na predlog Slovenske demokratične stranke (SDS). Dr. Komotar je doma iz Vrhnike, doktor pravnih ved je postal na ljubljanski univerzi.

Po smrti Miloša Stareta, ki je bil poleg predsednika NO tudi načelnik SLS, je zbor zaupnikov iz vseh delov Slovenije v svetu za novega načelnika stranke izvolil **dr. Marka Kremžarja**. Marko je iz znane Kremžarjeve družine: njegov pokojni oče France je bil pred koncem vojne urednik "Slovenca". V Argentino je prišel kot mlad študent in tam doktoriral iz ekonomskih ved. Ves čas se udejstvuje na kulturnem in političnem polju argentinske Slovenije.

LETOŠNJI JUBILEJ smrti velikega apostola in prvega slovanskega metropolita Metoda (umrl je 6. aprila 885 v Velehradu na Moravskem) ne sme iti mimo kulturnih in krščanskih narodov, ne da bi se ob njem ustavili. Slovani se zavedamo pomena, ki ga imata za našo kulturo sveta brata Ciril in Metod. V Rimu so ustanovili posebni mednarodni odbor, ki naj vodi

razne dejavnosti Metodovega leta. Nam Slovencem je v čast, da je tajnik tega rimskega odbora naš rojak **Msgr. Maksimilijan dr. Jezernik**.

Protiutež slavljen, ki bodo imela svoje središče v Rimu, pa je "uradno" proslavljanje sv. Metoda s strani partijskih oblasti in z njimi povezanih pravoslavnih Cerkev. Zganile so se namreč tudi komunistične partije v slovanskih državah. Na Metodovo leto so se pripravili tudi v Moskvi. Moskva je spodbudila Prago. Menda je samo češko ministrstvo za kulturo razpošiljalo vabila za ekumensko obhajanje Metodovega jubileja. Vodila naj bi ga seveda ruska uradna pravoslavna Cerkev s svojim patriarhom Pimenom na čelu. Vabljen so bile vse Cerkve in verska združenja po vzhodnih deželah, kjer vlada komunizem.

V OKVIRU proslav ob 1100-letnici smrti sv. Metoda je bila tudi slovesnost, ki jo je v westminsterski stolnici pripravil angleški kardinal Basil Hume dne 27. februarja. K somaševanju je povabil zastopnike vseh evropskih škofovskih konferenc. Med 37 škofi in 4 kardinali se je slovesnosti udeležil tudi ljubljanski nadškof dr. Šuštar, ki je podpredsednik sveta evropske škofovske konference. Ob tej priliki je naš metropolit obiskal tudi londonske Slovence in maševal v njihovi kapeli, kjer se zbirajo k slovenski maši.

GOTOVO najdražjo avtomobilsko registracijsko tablico na svetu je nedavno prodala viktorijska prometna policija. Na dražbi v Melbournu jo je kupil upokojeni avtomehanik Garry Price, ki ima farmo ovac blizu Ballarata. Zanj je plačal bajno vsoto: nič manj kot 165.000 dolarjev. Gre namreč za prvo številko avta dežele Viktorije iz leta 1932, ko so uvedli avtomobilsko registracijo. Price je povedal novinarjem, da si je to tablico iz srca želel že takrat, pa mu je za las ušla pri registraciji prvega avtomobila. Seveda pa je razlika v tem, da bi takrat plačal zanj skromno ceno – dveh dolarjev, danes pa...

POLJSKI so napovedovali, da bo šel narod v 21. stoletje v "skupnost upokojencev", kot nekateri drugi evropski narodi. Toda vse znanstvene napovedi so se izjalovile in izkazale za napačne. Po letu

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.
A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

1980 se je namreč število poljskega prebivalstva ne-
pričakovano dvignilo: od 34 na 37 milijonov. Pra-
vijo, da sta očitno uspeli tako državna kot tudi cer-
kvena akcija za dvig rojstev. Tako vse kaže, da bo leta
2000 poljskega prebivalstva – 41 milijonov.

Kaj pa Avstralija? In naša Slovenija? Družine z
enim ali več otroki ne bodo rešile
problema. Kako neki, ko pa je rojstev manj od stal-
nega dotoka priseljencev z juga in pa smrtnih prime-
rov...

KAVO mnogi pijejo, da pomirijo nervozo, kot pra-
vijo. Pa je že veliko dokazov, da kava v okoliščinah
nervoze in skrbi krvni tlak poviša, če pa je ta že tako
ali tako visok, bo s kavo višji od 140/90 in zdravju
škodljiv. Raziskovalci na univerzi Duke v Los Angele-
su v ZDA so merili krvni tlak 35 zdravim študentom,
potem ko so popili kavo v normalnih okoliščinah in
pa med izpitom iz matematike. Poskus je pokazal, da
nervozna in skrb dvigneta krvni tlak v povprečju za
7mm, skupaj s kavo pa za 10mm.

OB SLEHERNI svetovni potrebi se pokaže tudi do-
brota in ljubezen, ki bi drugace morda nikoli ne pri-
vrela iz src. Res je lakota na tolikih krajih sveta, pa
prav zaradi nje med dobrimi ljudmi toliko novih de-
javnosti v pomoč lačnim. To človeštvo povezuje in u-
trjuje v dobrem – dokaz, da smo in bi morali biti ena
družina. Tu je en tak primer: V župniji Emmersweiler
v Posarju (Zahodna Nemčija) so leta 1968 ustanovili
poseben sklad za pomoč lačnim v Biafri. Pred nekaj
leti je sklad sprejel skrb za hrano in šolanje 600 otrok
v Kalkuti. Ta nova obveznost zahteva zbrati 40.000
nemških mark letno in vendar se je farani niso ustra-
šili. Morali pa so iskati poti, kako priti do potrebne-

ga denarja. Tako se je nekomu porodila misel o po-
sebni kuharski knjigi, ki je nedavno zares prišla na
nemški knjižni trg in to kar v visoki nakladi 20.000
izvodov. Naslov knjige je: "Poglejmo v lonc slavnih
ljudi!" Knjiga vsebuje recepte najljubših jedi raznih
znanih nemških političnih, kulturnih, športnih in tu-
di cerkvenih osebnosti. Zanimivost, ki bo marsikate-
rega radovedneža pripravila, da bo knjigo kupil. Či-
sti dobiček prodaje te "kuharice" gre v sklad, ki bo
lačnim otrokom v Kalkuti omogočil vsakdanjo hra-
no. M. Terezija je pisala urednikom "kuharice" o
tem "idealnem obroku – skodelici riža z zelenjavo in
s kakšnim sadjem." Res, velika razlika med tem obro-
kom in raznimi "obroki", opisanimi v "kuharici"! Pa
tudi velika razlika med tem obrokom in milijoni "o-
brokov" sestradanih, ki redne hrane sploh ne pozna-
jo... Bi svoja kosila primerjali s tem obrokom?

KITAJSKA se vedno bolj odpira zunanjemu svetu.
Njena komunistična oblast je spoznala, če drugega ne,
da s tem polni blagajno s tujo valuto. Obenem bi rada
na tuje obiskovalce napravila ugoden vtis splošne svo-
bode in napredka. Vsekakor pa ta odprtost ne more
ostati brez posledic tudi na kitajskem življu, ki je to-
liko let po revoluciji bil zaprt vase in so mu noč in
dan prali možgane.

Lansko leto je obiskalo Kitajsko več kot deset mi-
lijonov tujcev, kar je viden porast od prejšnjih let. Po-
ročilo se izraža, da je prišlo v primerjavi z razdobjem
po letu 1978 tam do pravcate turistične eksplozije.
Do konca leta 1983 so postavili na Kitajskem 318 ho-
telov za tuje goste s 123.000 posteljami. Samo v letih
1981 do 1983 so oblasti v gradnjo hotelskih objektov
vložile okoli 700 milijonov dolarjev.

Lani
dograjeni
DOM
SV. MODESTA
za slovenske
dijake
v Celovcu –
skrb zamejske
Koroške
za bodočnost
slovenstva.

kotiček naših mladih

Dragi Striček! — Prvič se oglašam v Kotičku in vesel bom, če boš objavil to moje kratko pismo. Mama mi pomaga, ker nočem napraviti preveč napak. Tukaj ni slovenske šole kot jo imajo otroci v mestih, kjer je več Slovencev. Vseeno bi rad govoril tudi slovenski jezik, ko bom velik. Zato ga ne smem pozabiti.

Lepo te pozdravljam. Če boš hodil kaj okoli, pa me pridi obiskat! — **Silvano Reven**, 12 let, Omeo, Vic.

DRAGI OTROCI!

Ko že imamo Galerijo mladih, bi ne bilo prav, da bi vanjo ne prišla **ZALIKA SVENŠEK**. V nedeljo dne 10. marca smo se od nje poslovili. Odšla je v Slovenijo, ker se je odločila, da se pridruži slovenskim sestram frančiškankam Brezmadežne, ki delujejo tukaj med nami v Avstraliji. Slika jo predstavlja na letališču Tullamarine pred odhodom. Ob njej je s. Maksimilijana, ki ji je pomagala nositi prtljago. V Sloveniji je Zalika že pričela postulacijo, kateri bo sledila doba poskušnje ali noviciat.

Zalika je bila rojena tukaj v Avstraliji (v Sydneyu) leta 1965, kamor so se nekaj let prej priselili starši. Ko je imela tri leta, se je njena družina vrnila v Slovenijo. Tam je preživela Zalika devet naslednjih let, največ menda v Jurovskem dolu ob Pesnici na Štajerskem. Potem pa so se starši odločili, da gredo ponovno na pot proti Avstraliji in Zalika je zopet postala "Avstralka". Štiri leta je bila pri svojih v N. S. W.

TELEFON

ZAPEL JE TELEFONSKI ZVONEC: DRR DRRR. NIKOGAR NI DOMA. ODŠEL JE OČKA V SLUŽBO, MAMA NA TRG JE PO KORENČEK ŠLA.

BRNI, BRNI . . . MATJAŽEK VZAME SLUŠALKO V ROKO, ZAKRIČI: "HALO! KDO TAM? SAJ VIDITE, DA MAMICE DOMOV ŠE NI."

"HO, HO," SE V TELEFON ZASMEJE ZNAN GLAS MATJAŽKU NA UHO, "JE TAM MORDA GOSPOD MATJAŽEK?" "DA, DA . . . SEVEDA . . . JAZ SEM TO!"

"IN TU, GOSPOD, JE VAŠA MAMA," IZ DALJE GLAS SE ZASMEJI. "KAJ? TI SI, MAMICA?" MATJAŽKU KOT SONCE ZAGORÉ OČI.

"POLJUBČEK SLADEK TI POŠILJAM," ŠE REČE MAMA ZA SLOVO. POMENEK VAŽEN JE PRI KRAJU, POZABLJEN PA NIKDAR NE BO.

Mirko Kunčič

(Newcastle), potem pa je prišla v Melbourne, kjer je živela pri naših sestrah v Slomškovem domu, pridno študirala, obenem pa veliko pomagala sestram in tudi v našem verskem središču. S svojim vedno prijaznim smehljajem je bila do vseh ustrežljiva, vestna pri delu in pripravna za vsako pomoč. Ni se ustrašila nobene odgovornosti, kar se je zlasti pokazalo med dekliškim tednom naše počitniške kolonije v Mt. Elizi. Pri nedeljskih mašah je rada in lepo brala berila. Pogrešamo jo, ko je ni več med nami.

Zalika je z uspehom napravila maturo, obenem pa se odločila, da postane redovna sestra. Vsi ji želimo vztrajnosti, da bi se po opravljenem noviciatu srečno vrnila med nas kot sestra Brigita. (Vsaj pred odhodom je rekla, da bi rada dobila to redovno ime.) V tej važi dobi redovne formacije pred končno odločitvijo sprejema redovnih obljub pa naj jo spremljajo naše molitve! — Pa še nekaj: bi Zaliki sledilo še katero slovensko dekle? Sester bi v Avstraliji še toliko potrebovali . . .

MERRYLANDS, N. S. W. — Za tole oznanilo sem bil prepozen, da bi ga objavil "pod stolpi". Pa naj tu sporočim rojakom Wollongonga in okolice, pa tudi Sydneya, da bomo imeli na nedeljo 5. maja v slovenski cerkvi v Fig Tree (Wollongong) lepo slovesnost: umestitev in blagoslov podob Marije Pomagaj in sv. Frančiška Asiškega. Obe podobi je naslikal naš rojak umetnik in arhitekt Cveto Mejač, ki živi v Queenslandu. Obe sliki sta umetniška redkost. Umetnik je v obe podobi položil vso skrb in ljubezen, za kar smo mu vsi iz srca hvaležni.

Namesto običajnega romanja sydneyjskih Slovencev v Earlwood, bomo letos za spremembo poromali v Fig Tree na to izredno slovesnost na nedeljo 5. maja. Spodobni se, da je čim več rojakov navzočih pri blagoslovu podob in pri slovesnih šmarnicah. Iz Sydneya bomo šli z najetim avtobusom. Informacije o času odhoda boste dobili pri Sv. Rafaelu en teden pred imenovano nedeljo. — P. Valerijan.

Dragi o. urednik! Lepo bi prosila, ako bi mogli v MISLIH objaviti tale moj oglas:

Sem vdova in bi želela poznanstva s Slovencem v starosti od šestdeset let dalje. Lahko je vdovec ali še samec, ne pa ločenec. Želela bi vernega rokaja katoliške vere, dobrega srca in lepega vedenja, ki ni pijanec ali igralec za srečo. Samo resne ponudbe pošljite na uredništvo MISLI!

Upam, dragi o. urednik, da mi boste ustregli z oglašom. Odkar mi je umrl mož, se počutim osamela in ni dneva, da bi mi ne prišle solze v oči. Otroci so že vsi poročeni in žive svoje življenje, ostala sem sama v prazni hiši. Nimam posebnega poznanstva ali kakih prijateljev, saj ne hodim po zabavah. Tako sem se odločila, da bi poskusila preko MISLI najti primerne prijatelja in morda bodočega moža. Morda bo kdo bral te vrstice, ki se počuti prav tako osamljen kakor jaz. — Hvala za uslugo! Pozdravlja Vas N. N., N.S.W.

PADDINGTON, QLD. — Letos v aprilu mineva deset let, odkar je umrl moj dragi mož Jože. Zelo sva se razumela in še ga pogrešam. Vesela sem bila, ko sem zvedela, da namerava brisbansko slovensko društvo Planinka postaviti spominsko kapelico našim pokojnim. Ko so začeli nabirati prispevke zanj, sem tudi jaz darovala v ta namen 200 dolarjev — prav iz srca, pokojnemu Jožetu v spomin. Pa sem kmalu slišala, da je neki brezverec spotaknil ob osebo, ki za kapelico pobira darove, češ da sem uboga in ne pri pameti, ko takole denar razmetavam. Po njegovem bi kapelice ne bilo treba, ker po smrti tako ni nič ...

Žalostno, da so tudi taki med nami. Njegove besede so me užalile. Po pravici povem, da nisem uboga in tudi moja pamet je zdrava. Vsem Slovencem bi ra-

da povedala, da sem zelo zadovoljna. Če bo treba, bom rada dodala še 200 dolarjev za kapelico. Ne smemo se ozirati na take, ki so proti kapelici in nam očitajo malikovanje ter grozijo, da ne bodo prišli več na slovensko zemljo, če bo stala kapelica. S takimi gotovo ne bomo nič izgubili. Zase lahko povem, da hodim rada v cerkev in mi je to v ponos. Živa vera v Boga človeka samo krepi in mu daje moč za vsakdanje skrbi.

Lepe pozdrave vsem Slovencem! — Ana Čarman

Oče urednik, še jaz bi rada nekaj pripisala. Sem namreč tista, ki pobira za kapelico v spomin pokojnim rojakom, ki so umrli v Queenslandu. Načrte zanj nam je naredil g. arh. Mejač in po njegovih računih bo stala okrog tri tisoč dolarjev. No, enega tisočaka sem že nabrala, ostalo pa bo tudi še počasi prišlo. (Če bi bilo več takih, kot je ga. Čarmanova, bi pa prišlo hitreje in bi bilo manj skrbi ...).

Saj je morda kdo drug kaj pisal, da bomo tukajšnji Slovenci 4. in 5. maja letos slavili tridesetletnico obstoja "Planinke". Na naši zemlji bomo imeli otvoritev klubskih prostorov, ki sicer še niso končani, streha pa je le že nad našo glavo. Pozdrav! — Marica Podobnik

"PLANINKI" tudi MISLI iz srca čestitajo k jubileju in tudi k otvoritvi prostorov, pa prav tako k lepi ideji kapelice, ki naj krasi zemljišče društva v spomin dragih pokojnih, vse obiskovalce pa spominja, da smo Slovenci veren narod. Bog živi vse člane, gospe Ano in Marico pa še prav posebno, ko ste se oglasili uredništvu! — Urednik

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZS, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

Rex PHOTO STUDIOS

Tel.: 386 8069

Excellence in Photography

*Izdelavamo prvovrstne fotografije
ob prilikah porok, krstov, prvih obhajil, birne*

678-680 SYDNEY ROAD,
BURNSWICK, VIC. 3056

Govorimo
tudi slovensko

ROJAKOM PO SVETU!

Sporočam, da sem prodal Hotel 'BLED' v Rimu, katerega 25. obletnico obstoja sem obhajal v novembru preteklega leta. Posredujem Vam članek iz "Katoliškega Glasa" v Gorici, ki je dne 22. novembra 1984 pod naslovom "Iz življenja naših ljudi" pisal o tem dogodku:

V hotelu Bled v Rimu smo bili 16., 17. in 18. novembra gostje g. Vinka LEVSTIKA. Povabljeni smo bili, da se z njim veselimo 25-letnice uspešnega obstoja njegovega hotela, obenem pa da zaželimo njemu in osebju vso srečo v novem objektu v Gorici. (. . .)

Ti trije dnevi bodo za nas, ki smo napolnili avto-bus, ostali v nepozabnem spominu tudi zaradi vsega drugega, kar smo lahko videli in doživeli v Rimu, od umetniških vrednot in lepote do ogleda cerkve sv. Petra in prisotnosti na trgu sv. Petra, ob papeževem nedeljskem opoldanskem nagovoru, in pa do obiska v zavodu Slovenik, kjer nas je z vso gostoljubnostjo sprejel mgr. dr. Jezernik in drugi njegovi sobratje in bogoslovci, ki so nam zapeli nekaj pesmi.

Potovanje v Rim je bilo v organizaciji Marija Kraja, duhovno oskrbo pa nam je nudil g. Žarko Škerlj. Višek vsega je bil sobotni večer v Hotelu BLED, ki se ga je udeležilo tudi veliko rimskih Slovencev ter uglednih italijanskih gostov. Za veselo razpoloženje je skrbel ansambel Tams z Opčin, umetniški poudarek pa je večeru dala s svojimi razstavljenimi izdelki umetnica Bogomila Doljak iz Nabrežine pri Trstu.

Deželni svetovalec dr. Drago Štoka se je Levstiku

in njegovemu osebju zahvalil za vse, predvsem pa za njegov človečanski čut, saj je kot lastnik hotela Bled imel v gosteh slovenske rojake z vsega sveta, posebno pozornost pa je vedno posvečal zamejskim Slovincem, saj so bile razne naše delegacije, študentje, posamezni javni delavci in mnogi drugi pogosto njegovi zastojni gostje.

G. Vinko Levstik se je vsem, ki so prišli na proslavo jubileja, zahvalil, obenem pa izrazil žalost, da bo svoj hotel s prihodnjim letom zapustil, je pa istočasno vesel, da se bo preselil kot hotelir v Gorico.

V prepričanju, da tolmačim čustva vseh udeležencev tridnevnega obiska, se g. Vinku Levstiku od srca zahvalim za vse in mu želim še mnogo poslovnih uspehov v sončni Gorici. — Udeleženka.

Istočasno pa sporočam v dopolnilo k gornjemu članku rojakom v svetu, da sem kupil PALACE HOTEL v GORICI, ITALIJA. Hotel je najlepši in največji v zamejski Gorici, ima 80 sob z najsodobnejšo opremo, dva salona, restavracijo, taverno, kongresno dvorano in avto-parking. Nahaja se v najlepši promenadni ulici, Corso Italia. Je prve kategorije in kljub temu so cene nizke ter res vsem dosežne. N. pr. samška soba s kopalnico, klimatsko napravo in televizijo stane borih 20 ameriških dolarjev, dvoposteljna soba pa 32 ameriških dolarjev.

Rojaki, ki bi želeli preživeti počitnice v zamejski Gorici, naj čimprej pišejo in rezervirajo, lahko v slo-

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H. : 459 7275

venščini ali angleščini, nemščini itd. V poletnem času se gostje lahko vozijo tudi k morju v Grado, oddaljen komaj pol ure z avtom ali avtobusom.

Kakor v Rimu nekoč, tako bodo tudi v Gorici toplo sprejeti. Ob tej priliki se zahvaljujem vsem tistim rojakom po svetu, ki so bili gostje mojega Hotela BLED v Rimu, ter se jim priporočam, da me tudi v Gorici obiščejo. Že sedaj kličem: dobrodošli v zamejski Gorici! — Vaš rojak Vinko Levstik

Sporočilo o spremembi sem rad objavil, saj vem, da je g. Levstik znan tudi mnogim avstralskim Slovincem, ki jim je v Rimu nudil domačo streho in postrežbo, celo po znižani ceni. Da se je preselil v zamejsko Gorico, je tamkajšnjim rojakom zelo pogodu. "Goriški gospodarstvenik" je napisal o tem: "... g. Levstik, s tem, da ste kupili največji in najlepši hotel v Gorici, je za nas goriške Slovence velika gospodarska pridobitev, ter smatramo to za zgodovinski dogodek..." G. Levstiku želimo tudi iz Avstralije obilo uspehov na novem mestu! — Urednik

REŠITEV Velikonočnega lika v zadnji številki:
Vodoravno (leva stran): 1. spev; 2. ples; 3. opat; 4. repa; 6. ovoj; 7. vile; 8. krik; 9. ukor; 10. kadi; 11. Amos; 12. most; 13. Peru; 14. Kras. — Vodoravno (desna stran): 1. veda; 2. slok; 3. trak; 4. avla; 6. joče; 7. eden; 8. krog; 9. riba; 10. imun; 11. sivi; 12. tram; 13. usta; 14. sram. — Navpično 1. (1 — 4) spor; 1. (9 — 12) ukam; 2. (6 — 8) vir; 3. (13 in 14) Ra; 5. (8 — 10) Rim; 6. (6 in 7) če; 7. (11 — 14) imam. V križu pa beremo: 5. (vodoravno) ALELUJA, 4. (navpično od zgoraj navzdol) VSTAL JE KRISTUS!

Rešitev so poslali: Slavko Koprivnik, Sestre v Slomškovem domu, Anica Buchgraber, Irma Ipavec, Jože

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyjski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Če Vas pot pripelje v Gippsland
— na The Ninety Mile Beach in v
The Lakes National Park: lastnik

LOCH SPORT BAKERY
in
COFFEE SHOP

je Vaš rojak, ki Vam bo po domače
in po zmerni ceni postregel.

Priporoča se: MIHAEL ERJAVEC,
2662 National Park Road,
LOCH SPORT, Vic. 3851

Tel.: (051) 46 0466

Grilj, Ivanka Žabkar, Francka Anžin in Marija Špilar,
L. in M. Klemen, Ivanka Študent. — Žreb je izbral
Ivanko Študent.

Sodnik: "Ali ste res rekli sosedu, da je tepec in slepar?"

"Res, gospod sodnik!"

"In ste mu tudi rekli, da je lump?"

"To pa menda ne. Veste, v razburjenju se človek ne spomni vsega."

+++

"Tako, tako! Prišli ste prosit za roko moje hčerke. To pot bi si bili lahko prihranili."

"Nič hudega, saj sem imel tako v bližini opravke."

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

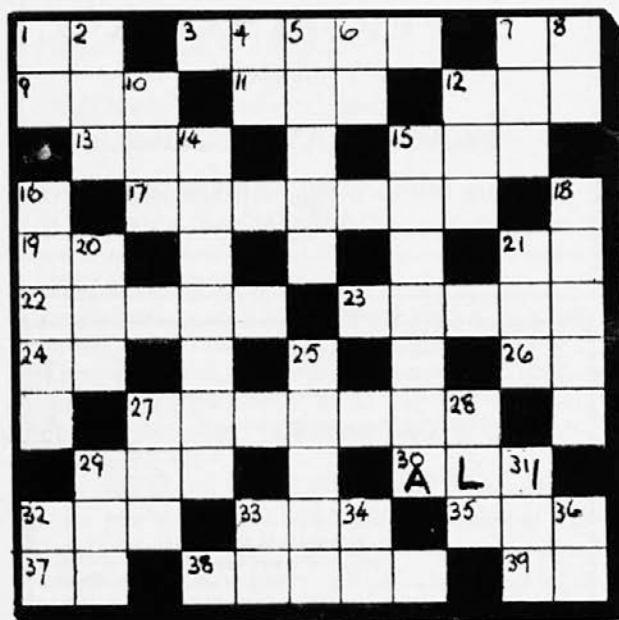
A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavpice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

(NAROB) K R I Ž A N K A
Poslala Ivanka Žabkar

DAJMO SI DUŠKA:

SMEH JE ZASTONJ! — pravijo doma

- + Kapitalizem je v krizi. Ne more več kreditirati socializma.
- + Nedelavnim je odzvonilo. Zdaj zvoni delavcem.
- + Politika je pred športom. Tu se ne menja niti ekipa, ki ne zmaguje.
- + Danes žive čudovito vsi, razen delavcev, kmetov in poštene inteligence.
- + Izvažamo ladje in uvažamo rešilne čolne.
- + Čeprav obstaja samo en kandidat, je še vedno možno glasovati za napačnega.
- + Dežela, v kateri se nihče ničemur več ne čudi, je čudna.
- + Veliki ljudje imajo tudi veliko senco.
- + V časopisih stoji, da prispeva Slovenija v zvezno državno blagajno največ denarja. Ali je to prav? — Seveda, saj v Sloveniji tudi največ delajo.
- + Citirajoč Marxov KAPITAL je branil svojega.
- + V odločilnem trenutku, ko bi morala odbiti dvajseta ura odločitve, napnemo vse sile in premaknemo čas nazaj.
- + Nizek standard je oče visokih parol.

Besede
treh črk:
ALI 30V
ALT
ATA
ČAS
EDO
ENO
IDA
IRH
JOK
KAN
KOT
KRI
LAZ
OST
OTO
PED
PET
PSA
TRG
VOZ

Besede
dveh črk:
ČE
EN
GA
HA
JA
KI
KO
LE
ME
MI
OD
PO
SE
TO
UK
ŽE

Besede
petih črk:
AJDOV
BEZEG
ENOTA
JAVOR
LUTKA
OBRAZ
OŽETI
TRATA

Besede
sedmih črk:
AMETIST
OCEJENA
OMOTICA
VSEBINA

Vstavi vse navedene besede pravilno v mrežo križanke. K rešitvi dodaj vsaki besedi njeno odgovarjajočo številko in V (za vodoravno ležečo besedo) oz. N (za navpično). - Glej za primer prvo že naznačeno besedo: ALI 30V.

REŠITEV pošljite do 12. maja na uredništvo!

“Ali je res, da vam je tat sinoči v parku vzel denarico, prstan z briljantom in drago uro?”

“Žal res.”

“Pa sem slišal, da vedno nosite s seboj revolver.”

“Res je, pa ga ta tepec k sreči ni našel.”

* * *

“Gospod ravnatelj, rad bi dobil dva dni dopusta. Moja žena je zbolela, pa moram gospodinjiti.”

“Lažete! Ravno prejle mi je vaša žena telefonirala, naj vam dopusta ne dam.”

“Sedaj pa lažete vi, gospod ravnatelj, saj sploh nisem poročen.”

THE
BEST IN
THE WEST

WESTERN TOYOTA
662 Woodville Road,
Guildford, N. S. W.
Tel.: 727 4111

Sydneyski rojaki!

Gospa KAREN HAMMOND,
zastopnica za prodajo novih avtomobilov,
vam garantira zamenjavo in nakup vozila
pod najboljšimi pogoji v Sydneyu.
Obljublja vam, da ne boste prevarani!

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.
TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan napisal Franc Sodja CM, Argentina. – Cena vezani knjigi 4.– dol, broširani 3.– dolarje.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. – Cena 6.– dolarjev.
KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dolarja.
HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtni spise Tomaža Kempčana. – Cena 5.– dolarjev.
SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.
DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. – Cena 8.– dol.
THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišljanja o komunizmu. Cena 6.– dol.
KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dolarje.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
 Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdmskega trga.

CELOVŠKE in GORIŠKE MOHORJEVE KNJIGE za leto 1985 so končno dospele in so na razpolago bralcem.

CELOVŠKIH je letos pet: Izlet v veselje (M. Osojnik), Čar letnih časov (Dr. P. Zablatnik), Jezus v času (Potovanje po Palestini P. Zidarja), Koledar 1985 in mladinska Betlehemska zvezda zavije s svoje poti (M. Kulik – A. Kaufman). Cena letošnje zbirke je 17.– dolarjev.

GORIŠKE mohorjevke so kot običajno štiri: Blagovestnika Slovanov (zgodovinska povest Zore Piščanc), Melodija (črtice Saše Martelanca), Primorski slovenski biografski leksikon (10. snopič) in seveda Koledar 1985 pester vsebine. Cena goriške zbirke je 18.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od polдне do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...).

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!
Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

Edini letni skupinski polet SYDNEY — MELBOURNE — LJUBLJANA
V mesecu juniju bo zelo ugodna ekonomska prilika za obisk lepe rodne domovine.
Obrnite se na nas za podrobnejša pojasnila!